

DOLENJSKI LIST

TEDEN RK OD 5. DO
11. MAJA

Rdeči križ je naša skupna skrb

To gaslo je za letošnji mednarodni dan Rdečega križa kot osnovno vsebinsko orientacijo za dejavnost predlagala Liga organizacij Rdečega križa. Mednarodni dan Rdečega križa praznujemo vsako leto 8. maja ob obletnici rojstva Henrija Dunanta, idejnega očeta organizacije Rdečega križa in prvega Nobelovega nagrajenca za mir.

Od bitke pri Solferinu v Severni Italiji 1859. leta, ko je Henri Dunant, pretresen od trpljenja in obupa, ki ga je prinesla vojna, poslal v svet prvi apel o ustavljjanju humanitarnih društev, je organizacija Rdečega križa sprejelo že 109 držav s skupno 210 milijoni članov. To dokazuje, da je svet klub razlikam v političnih, socialnih in ekonomskih koncepcijah lahko združen z idealom humanizma, spoštovanjem življenja in človeške osebnosti ter z voljo, da se bori proti ljudskemu trpljenju.

Danes, v času neslutenega razvoja tehnike in znanosti, ki prinašata človeštvu vsestranski napredek, hrani pa tudi strah pred novo svetovno katastrofo, postaja stvar Rdečega križa bolj kot kdaj prej resnična stvar človeka.

Zavest, da sodelujemo in podpiramo Rdeči križ zato, ker bo tudi nam kdaj potrebna njegova pomoč, mora postati vse bolj vsakdanja. Rdeči križ se v svetu in pri nas v vse večji meri opira na sodelovanje celotnega prebivalstva za uspešno pomoč vsem, ki so je potrebeni v miru in vojni, za uspešno zdravstveno in socialno vzgojo in za krepitev prijateljstva med narodi.

Ker je torej Rdeči križ naša skupna skrb, smo vsi ljudje dolžni nekaj dati drugim, posebno tistim, ki trpijo. To je lahko trenutek časa, dokaz dobre volje, troška razumevanja, prisrčen stisk roke, prijazen nasmej, lepa beseda ali del materialnih dobrin. Beseda DATI je tesno povezana z delom Rdečega križa. Pomeni, da mora vsak, ki živi v ugodnejših življenjskih razmerah, čutiti dolžnost do tistih, ki jim je življenje manj naklonjeno in za katerih korist je najnaj potretno zaceti s humanitarno akcijo. Tisti, ki imajo, niso dolžni dati le nekaj od svojega imetja, ampak tudi del samega sebe, ko postanejo aktivni člani tega velikega svetovnega bratstva, ki se imenuje RDEČI KRIŽ.

Rdečemu križu dela ni treba iskati, ker delo trka iz dneva v dan in tej obliki na vrata domovanja slike človeka. Zato pa tudi je RDEČI KRIŽ NAŠA SKUPNA SKRB.

BORIS SAVNIK,
predsednik OBRK
Novo mesto

»OD LETA 1931, KO SEM PRISEL OD VOJAKOV, ne pomnim take pomladanske suše,« je rekel Jože Znidarsič iz Kapljišča pri Podzemljiju, ko je na Kolpi natakal vodo, ki jo mora vsak dan pripeljati več kot 500 litrov na domačijo, če jo hoče imeti za kuho in živino. Tako kot v Beli krajini, kjer so razpoke v zemlji na travnikih široke že več kot dva prsta, morajo tudi po drugih krajih Dolenske in Posavja paziti na vsako kapljico vode, ki je te dni tako dragocena. (Foto: Janez Dular, Metlika — prva nagrada za fotografijo tedna)

TRENUTNO OBETAJO NAJVEČ INTENZIVNI NASADI

Da bi se le nekaj premaknilo

Težave v družbeni in zasebni kmetijski proizvodnji — Kmetije so majhne in razdrobljene — Mladi gospoderji nimejo potrebnega znanja

V Sloveniji ima družbena kmetijska proizvodnja v lasti okoli 20 odstotkov obdelovalnih zemljišč, v rokah zasebnikov pa je približno 80 odstotkov kmetijskih površin. Torej živi veliko ljudi na malo zemlji. Pridelovalni stroški so znatno večji, kot jih prizna tržišče, ki je iz dneva v dan zahtevnejše. — Kmetijska podjetja so močno obremenjena z odplačevanjem kreditov in družbenimi dajatvami, v velikih težavah pa so tudi zasebniki.

Ce pogledamo tri leta nazaj, v čas pred gospodarsko reformo, vidimo, da se je v brežiški občini zmanjšalo število kmečkega prebivalstva skoraj za tri odstotka. Sedaj je v občini 40 odstotkov kmečkega prebivalstva, ki ima v lasti 90 odstotkov obdelovalnih zemljišč.

Odhajanje ljudi s podeželja za kruhom v industrijo in drugo proizvodnjo se je zaustavilo. Zemlja postaja vedno pomembnejši vir dohodka za preživljaj vedenje večjega števila prebivalstva. Njena cena zato tudi raste.

Zdaj se mora sleherni kmetovalec prilagoditi cenam na tržišču in upoštevati zahteve po kakovosti. Za dobro izkorisitev zemlje pa je potrebno v prvi vrsti znanje. Tega ima kmečka mladina pre malo.

Zemljišča so v Sloveniji zelo razdrobljena. Povprečno (Nadaljevanje na 5. strani)

Pred kratkim vložene podusti so končale takole. (Foto: Legan)

Nepozabna praznovanja prvomajskih dni

V prvomajskih dneh so zaživeli tudi najbolj skriti kraji in najlepše izletniške točke — Dolenjsko, Belo krajino in Spodnje Posavje so obiskali izletniki, ki so prihajali od vseposod

Vremenoslovci so za prvomajski praznike napovedali dež, pa so se zmotili. 1. in 2. maja je bilo povsem tako vreme, kakršnega so si izletniki lahko samo želi, kmetje pa so se v tistih dneh zmanjširali za dežnimi oblaiki, ki bi jim pregnali veliko skrb. V nekaterih krajih na Dolenjskem in Spodnjem Posavju

že skoraj mesec dni nimajo vode in jo morajo dovozati iz bolj oddaljenih krajev. Se pred prvomajskimi prazniki so skoraj v vseh večjih krajih priredili proslave in svečane akademije v počastitev praznika dela. Prvomajskih praznikov so se spomnili s kratkimi, toda prisotenimi proslavami tudi na vseh šo-

ZASTRPLJANJE SE PONAVLJA ŽE NEKAJ LET

Spet zastrupljene ribe

V delu Mirne je uničen ves ribji zarod

Struga Mirne po letošnjih prvomajskih dneh: povsod se belijo nekdaj srebrni trebuhi rib. Zdaj so motni, že zaudarjajo. Ob bregovih je steptano od ljudi. Voda je kilometre daleč prazna, brez življenja. Ob reki opazujemo skupino vran, ki je izlekla iz struge podust in ji brska po drobovju. Kdo kriv moritve je velike?

Sedaj pa se ponavljajo iz leta v leto. Reke umirajo počasi, toda zanesljivo. Mnoge že ne pozajajo več življenja, ne pridakovanja ribičev, ne radosti kopalcov. Požiralj je nenasljita industrija kljub vsem predpisom in glasovom ljubiteljev narave.

Prav letos v aprilu smo na tem delu Mirne vložili 450 drstnih podusti — samo prevoz in delo je bilo 40 starih tisočakov — zdaj pa je vse uničeno. Ne vem, koliko časa se bodo te zastrupitve še ponavljale, nam je poročal komandir milice in ribičev. Brunček iz Mokronog.

O veliki škodi se takoj vsak sam prepriča. Ves ribi zarod se Doba do mostu v Puščavi na blizu 3 km dolgem odseku struge, je uničen, večinoma pa tudi tja do Pijavic. Sprva so nekateri ljudje pebirali ribe iz vode, kasneje pa so se zbalili posledic. V petek, 3. maja, je prislala komisija. Sodelavci zavoda za ribištvo iz Ljubljane je vzela vzorce za kemično preiskavo vode. Sumijo strupene spojine, ki jih uporabljajo za galvanizacijo v delavnici v KPD Dob.

Zastrupitve se ponavljajo iz leta v leto. Reke umirajo počasi, toda zanesljivo. Mnoge že ne pozajajo več življenja, ne pridakovanja ribičev, ne radosti kopalcov. Požiralj je nenasljita industrija kljub vsem predpisom in glasovom ljubiteljev narave. M. LEGAN

Avtstrijska priznanja našim reševalcem

30. aprila je bila v gasilskem domu na Jesenicah slovenska podelitev priznanj reševalcem iz Slovenije, ki so v letu 1966 prisločili v času velikih poplav na pomoč prebivalcem sosednje Koroške. Med odlikovanci je bilo tudi 8 delavcev Cestne podjetje iz Novega mesta. Odlikovanja za pomoč ob katastrofah so prejeli Franc Česarek, Franc Novak, Martin Zupan, Janko Celinšek, Franc Stojnič, Ignac Zupančič, Franc Glavič, Martin Kuhar, Ivan Planko, Slavko Kenda, Alojz Teran in Avgustin Lavrenčič.

Prisrčne slovesnosti so se udeležili predstavniki jeseniških družbeno-političnih in gospodarskih organizacij, zastopnik koroške deželne vlade, župan iz Beljaka, avstrijski generalni konzul dr. Heinrich Riesenfeld in jugoslovenski konzul v Celovcu Željko Jeglič.

»LABOD« v Logarski dolini

Za prvomajski prazniki je 140 članov LABODOVEGA kolektiva iz novomeškega, kraskega in kostanjeviškega občina obiskalo v treh avtobusih Velenje, Celje in Logarsko dolino. Praznike so v lesu vremenu preživeli zelo prijetno, razen tega pa so si ogledali še lep kos Slovenije, v katerega marsikdo izmed njih zlepja ne bi začel.

VREME

OD 9. DO 19. MAJA

Ves čas nestalno s pogostimi padavini in ohladitvami, deloma z nevihtami.

Dr. V. M.

po preživeto popoldne v planinski koči ali domu, ob Krki ali pa v znamenih turističnih krajev.

Tisti, ki so v prvomajskih dneh obiskali Dolenjsko in Spodnje Posavje, so se priključili onim, ki so v večji družini praznovali 1. maj, ali pa so si poiskali mirem koteč ob reki ali med drevojem, ker so se hoteli spočiti.

Novomeščani so obiskali skoraj vse najlepše izletniške (Nadaljevanje na 5. strani)

Jogi
HEBLO
NOVA GORICA

Med novim še staro

Zveza komunistov postaja učinkovitejša, toda njen obnavljanje še da leč ni pri kraju

V prenavljanju Zveze komunistov se že pojavlja eden več novega, ki pa je prepleteno in ovito še z maličem predvsem. O vsem tem bo razpravljal centralni komite Zveze komunistov Slovenije na seji v drugi polovici maja.

Namesto razdrobljenih organizacij ZK smo v zadnjih mesecih ustanovili večje, v katerih pa ni malo komunistov, ki se še ne znajdejo in se počutijo nekako tuje, odveč. Zato naj bi te organizacije čimprej razvile razne oblike, kot so komisije, aktivi, občasne skupine za proučitev tega ali onega problema, ter vanje vključevala vse komuniste, pač gleda ne na to, na kaj se najbolj spoznajo. Zlasti komisije (tudi pri očinskih organizacijah) so za zdaj še vse prekoz sestavljene. Prav v teh komisijah pa bi lahko zelo sproščeno načel razna odprt, nejasna idejno politična vprašanja, strpno sočeli različna mnenja, preprečevali monopol raznih »avtoritativnih« stalnic, prispevali k dejanski in ne le formalni enotnosti stalnic ipd.

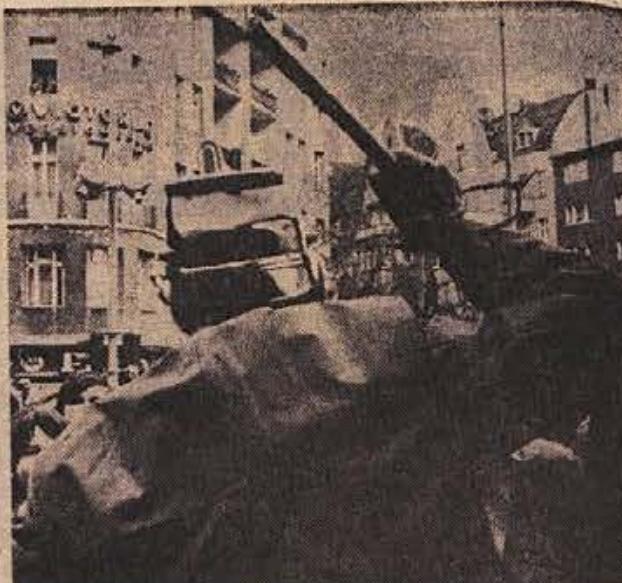
Seveda pa s prenavljanjem ZK ne bi prišli nikam, naprej, če bi ostajali le pri delovanju znotraj organizacij ZK. Prvenstvena naloga teh organizacij je namreč ta da uspoabljam svoje člane za delo v samoupravnih organizacijach, v Socialistični zvezi, v raznih društvenih, povsod tam, kjer se skaj dogaja. Tu, med delovnimi ljudmi naj se komunisti javno borijo za uveljavljanje politike ZK.

Gospodarska in družbenega reforma je vnesla v naše življenje zahtevnejši ritem, nove naloge pa seveda tudi preglavice. Hrati se Zveza komunistov razvija v sodobno idejno politično silo in pri tem marsikaj spreminja v svojem delovanju. Ob vsem tem se seveda tudi mnogi komunisti ne znajdejo kar takoj. Zmedeni so, zbegani, nekateri njihove doverjajujo predstave o socialistizmu in vlogi ZK se celo podirajo. Nekateri se vprašujejo: »Ali ni to, kar zdaj doživljamo, razsulo naše družbe? Smatrajo, da je bil prejšnji »organiziran« način dela ZK uspešnejši in da bi morala ZK vendarje se naprej »skomandirati«, kajti skaj pa sicer ZK potemtem sploh še pomeni?«

Vsem tistim članom ZK, ki so sicer dobromerni, a ne morelo tako naglo dočutiti sedanjega časa in posodobljanja ZK, smo dolžni pomagati s strpnimi razlagami in tovarško besedo. Računati pa moramo tudi s tem, da nekateri izstopajo iz ZK. Ta pojav je že tu in je normalen.

Zveza komunistov pa je, hvala bogu, eden, manj privlačna predvsem tudi za razne komičarje in za vsete, ki hočajo svojo »dečko glansko izkazino« izkoristi za sebične gmočne in druge koristi. Se najdemo take v Zvezu komunistov, toda dolžni smo brez priznanja komurkoli in na katerikoli funkciji trebiti ljudko iz vrst komunistov, sicer obnavljanje ZF ne more biti uspešno. Tako si ljudje, ki nevarno spodkopavajo ugled ZK, hkrati tudi odvračajo mnoge delovne ljudi, zlasti mlajše, ki prav zdaj, sprično intenzivnejšega prenavljanja ZK kažejo eden večje zanimanje in pripravljenost, da vstopijo v vrste komunistov.

MIRO ZAKRAJŠEK

ZVESTOBA ADOLFU — DO GROBA

Po navodilih zahodnonemške vlade je policija v vseh večjih nemških mestih krepko udarila po naprednih študentih, delavcih in uslužencih, ki so ob letošnjih velikomocnih praznikih protestirali in demonstrirali proti časopisnemu mogotcu Axelu Springerju. Vlada je po zatrilih demonstracijah »pohvalila« policijo, ki se je »odlično izkazala« — tako kot za časa Adolfa Hitlerja. Več kot 200 civilistov in 54 policajev je bilo med 3-dnevнимi nemiri ranjenih, več sto mladih ljudi pa je policija do nezavesti preteplila in zaprla. Neredi in protesti proti režimu v Zah. Nemčiji pa kljub policijskemu teroru seveda niso prenehali... (Fotografija iz revije »Der Spiegel«)

Zadruga naj bo organizacija kmetov

Na pogovoru kmetov iz vse Slovenije pri predsedniku ljudske skupščine SR Slovenije Sergeju Kraigherju so dobila mnenja o zadružništvu določno podobo — Ni treba čakati na nove predpise

Pobudo za pogovor o kmetih vprašanjih, zlasti o zadružništvu je dala Socialistična zveza. Zbrali so se kmetje, ki delajo v raznih organizacijah in odborih ter dobro pozno težave kmetov. Po večurnem pogovoru s predsednikom skupščine SRS Sergejem Kraigherjem so se različna mnenja vse bolj zbljžala, smer nadaljnega razvoja zadružništva je postal jasnejša.

Preveč bi bilo naštrevati vse, o čemer so se pogovarjali. Omejiti se moramo na končne ugotovitve in le na najpomembnejša vprašanja. Dodati pa je treba, da so bili kmetje zadovoljni s pogovorom. Pekalo se je namreč, da so se stvari, s katerimi kmetje niso bili zadovoljni, zatele resno urejati.

Skoraj vsi so se strinjali, da je pri kmetijskih zadružah pomembnejša vsebina, njihova dejavnost kot oblika organizacije. Dejavnost zadruge pa je morati spremeniti

in izboljšati tudi pri sedanjih spevki kmetov previški, pa je opozoril, da o tem odločajo v občinah, kjer ostane tudi večina sredstev. Proračunska sredstva pa služijo enako kmetom kot drugim občinam.

Stvari so jasne. Kmetom je torej treba le pomagati, da si izboljšajo pravice v zadružah in drugod, kjer so zdaj prikrajšani za njih. Pri tem jim lahko največ pomaga Socialistična zveza. Sami pa se bodo morali odrestiti, menjavosti in krepke poprijeti v boju za pravice, ki jim jih omogočajo predpisi.

J. PETEK

Več zaposlenih v Sloveniji

1792 oseb se je v Sloveniji februarja na novo zaposlio. V gavrem gre to na račun večjega števila zaposlenih na vseh negosподarskih področjih, medtem ko delu nekaj več ljudi na področju gospodarstva le v gradbeništvu, gostinstvu, trgovini in zasebnih obrti.

Hkrati pa se je povedalo tudi število brezposelnih, kar je navadno v februarju. Februarja so zapisali 740 novih brezposelnih delavcev, katerih je bilo konec februarja v SRS 21.548 oseb. Od skupnega števila brezposelnih je kar 80 odst. žensk.

Med brezposelnimi jih ima približno 20 odst. poklicno šolo, nekaj manj kot 73 odstotkov jih je brez strokovne šole, nekaj nad 7 odst. pa je delavcev z višjo ali srednjo izobrazbo.

Kmetje so opozarjali na pomankljivo poklicno izobraževanje kmečke mladine in na nujnost pokojinjskega zaščitovanja kmetov. O teh vprašanjih se je že veliko razpravljalo. Ugotovili pa so, da za uresničitev takih želja ni nobenih drugih ovir kot pomjanjanje sredstev. Iskati je torej treba vire sredstev za kmetijske šole in kmečke pokojnine. Mnenja, kje dobiti sredstva, so se precej različna. Podoba pa je, da bo tudi take želje moč kmalu začeti uresničevati.

Predsednik skupščine Sergej Kraigher je podprt mnenje kmetov, da tudi lastniki gozdov morajo imeti ustrezne samoupravne pravice pri upravljanju z gozdovi, podobno kot kmetje v zadružah. Zakon to omogoča in celo dolga. Pri trditvah, da so pri-

Lani: 3337 ton ulova na slovenski obali

269 poklicnih in 31 občinskih ribičev vzdržuje slovenske obale. Je lani našlovo 3.309 ton rib in 28 ton mehkužcev (rakov, raznih sip in podobno). V zveznem merilu jih je po njenih rovih. Znano je, da imajo miši rove odprt, voluhar pa ima svoje domovanje zaprt, vendar ne z visoko kritino kot kri.

• Star in precizšen način zatiranja so vabci. V razpolovljen koren, krompir, kolerabo ali celo pesco damo arzenik ali cinkov fosfid ali talij in obe razini spnemo z zobotrebcom. Vse to pa moramo delati v rokavicah, ker voluhar je po vohu lahko spozna naš namen. Novejši strupi so antikolin, tomorin in racumin; navodilo o uporabi je zapisano na izdelku.

Učinkovit način zatiranja je polaganje strupenega prahu ali tablet v voluharjeve rove. Tak prah je cynamag, iz katerega se v dotiku z vodo razvije strupena cianovodikova kislina, od tablet pa so znani izdelki phostoksin. Ker so ti strupi zelo nevarni, jih lahko kupite le pod posebnimi pogoji.

V velikih nasadih se je najbolje obnašlo škropljene z endrinom (1,5 do 4 kg na ha) in toksaferonom (2 do 2,5 kg na ha), ki pa sta zelo strupena za ljudi in živali. Z njima škropimo v jeseni, pozimi ali zgodaj spomlad.

• V vrtovih je zelo škodljiv tudi bramor, ki razvira zemljo s plitvimi vodoravnimi rovi in obgrise gomolje in korenine. Na večjih površinah ga najbolje uničujemo s strupenimi vabami, predvsem z bramorinom, na manjših površinah pa ga zatiramo tako, da poleti uničujemo njegova gnezda z jajčecami in mladiči.

Iz rovov izšenemo bramorje tako, da jih zalijem z vodo, nato pa s petrolejem ali karboniljem. Pozimi se radi zatekajo v kupe gnoja, zato jih lahko ujamemo in unidimo. Eni priporočajo tudi lovjenje v stare posode, ki so do roba zakopane v zemljo; ponodi bramorji popadajo vanje.

Inž. M. L.

Zaloge stekla še vedno

Poleg steklarne v Pančevu proizvajata ravno steklo v državi še dve novi tovarni: v Novem mestu in Lipiku; njuna zmogljivost vsake je 4 milijone kvadratnih metrov okenskega stekla letno. V kratkem pa bo, kot napovedujejo, zacetu obratovati še nova tovarna ravnega stekla v Zaječarju, prav tako s kapaciteto 4 milijone kvadratnih metrov stekla letno.

Vse nove tovarne so bile projektirane v času gradbene oziroma investicijske konjuture, ko je okenskega stekla na splošno primanjkovalo, razen tega tedaj tudi še ni bilo tako obsežen uvoz ravnega stekla, kot je zlasti v zadnjih dveh letih. Po uveljavitvi gospodarske reforme je nastopilo mrvilo v investicijskih in zlasti v stanovanjski građevi, ki je zmanjšala potrebe po okenskem steklu. Zaloge so občutno porasle tudi zato, ker je izvoz na zahodno-eu-

ropsko tržišče zaradi oster konkurenčne zelo težaven za radi dokaj visokih carin pa tudi ni prevec rentabilen.

Poleg tega v blagovnih listih v okviru zunanjetržavninske izmenjave z vzhodnoevropskimi državami ravno steklo ni obseženo, tako da kljub trenutnemu povpraševanju okenskega stekla naše tovarne v države SEV ne morejo izvajati.

Po oceni je lani poraba ravnega stekla znašala okrog

nenormalne

13 milijonov m², letos pa se bo zmanjšala še za okrog 2 milijona m². Če upoštevamo trenutne zaloge in letosnjem proizvodnjo, bo telos na razpolago okrog 18,5 milijona m² revnega stekla. Ker bo po predvidevanjih izvoz znašal okrog 3,8 do 4 milijone m², bo ostalo v zalogah še vedno okrog 2 milijona kvadratnih metrov okenskega stekla.

Naročite si svoj lokalni list na
DOMAČI NASLOV

NOVI ODNOŠI DROBIJO STARO MISELNOST

Pogoste beremo take vesti, ki na tihem še vedno opozarjajo, da se odnos občanov do miličnikov še ni zboljšal tako, kot bi se moral. Podatki, ki so jih zbrali na republiškem sekretariatu za notranje zadeve kažejo, da so lani občani dvakrat napadli miličnike z orožjem, 20-krat z orodjem, žalili pa so jih kar 1544-krat. Odnos med občani in miličniki je bilo tudi eno izmed najvažnejših vprašanj na zadnji tiskovni konferenci na strokovni šoli za notranje zadeve v Ljubljani. Stati zadnja leta sicer zboljšal, da pa ljudje v nekaterih krajih na miličnike zadnja leta sicer zboljšal, da pa ljudje v nekaterih krajih miličnike še vedno gledajo kot na predvojne orožnike.

Šolsko znanje je tudi v dobro pomoč

Slovenske postaje milice že nekaj let nimajo potrebnega števila miličnikov. Redke so tiste postaje milice, ki bi imeli zasedeno vsa delovna mesta. Na več postajah in oddelekih milice manjka četrta miličnika, ponekod celo polovica. V zadnjih 6 letih je bilo v Sloveniji znatno več odrhodov iz milice kot prihodov. Število miličnikov se je zmanjšalo za 474 ali kar za poprečno 80 miličnikov na

odo določenega vsako leto sprejemali po 150 kadetov, mladi fantov s končano osmiletko, ki izpoljujejo pogoje za vpis v to šolo. Šolanje kadetov traja tri leta. V tem času si gojeni pridobije splošno in strokovno izobrazbo srednje šole. Učni program je namreč sestavljen iz splošno izobraževalnih, strokovnih in vojaških predmetov.

Miličniki, ki so v miličniško službo sprejeti po določenju kadrovskega roka, se solajo na nekoliko drugačen način. V pripravnici dobi, ki traja od 18 mesecov do dveh let, morajo miličniki opraviti najprej enomesecni pripravniški tečaj, kjer se naučijo osnovnih predpisov o organizaciji organov za notranje zadeve in o vseh dolžnostih in pravicah. Na tečaju poslušajo tudi predavanja iz prometnih predpisov in pravilnega vedenja. Pripravniški tečaj pomaga miličnikom pripravnikom, da se laže vživijo v novo delovno okolje. Po 6-mesečni praksi na postaji milice sprejmejo pripravnike v enoletno miličniško šolo, kjer si pridobjijo potrebne kvalifikacije. Miličniki lahko kasneje nadaljujejo šolanje v dvoletni strokovni šoli za notranje zadeve, ki ima rang srednje šole.

NALOGE IZPOLNIJO LAHKO LE SPOSOBNI IN PREDANI LJUDJE

Tako nam je zadržil Marjan Novak, 29-letni miličnik iz Novega mesta. Ko je končal miličniško šolo, je svoje prvo delovno mesto nastopil na postaji milice v Novem mestu. Od takrat mineva že šesto leto in čeprav Marjan ni domačin, se mu je Novo mesto prav priljubilo.

Tudi na novomeški postaji milice nimajo dovolj milični-

kov. Zato je njihovo delo še težje. Večin je treba skrbeti za prometno varnost v mestu, drugič je treba v poznih urah ugmati mlade razgrajče, tretič spet raziskati večje ali manjše latvine v okolini. Delo zahteva celega človeka, 42-urni delavnik se včasih kar razvleče. Pri odkrievanju kršitve javnega reda in miru je potrebna veliko vztrajnost in potrebljivost. Miličnik mora imeti veselje do svojega dela. Marjan je preprilan, da se človek le tako lahko znebi neprijetnega občutka, da te ljudje včasih zapostavljajo, žalijo ali sprejemajo s srdom ali strahom.

Novo mesto je razmeroma miren kraj. Največ težave povzročajo miličnikom se vedno mladi razgrajči, ki dajejo duško svoji mladosti razgrajanjem, vpitjem, s popivanjem, in Ciganji, ki so jim neredi skorajda v krvi. Vse preveč se ljudje pritožujejo zaradi ciganskih latvin v vse prepogosto miličnik ugotavljajo, da niso samo Ciganji — domačini tisti, ki kramajo! Iz dneva v dan morajo biti pozorni na tiste ciganske družine, ki se selijo iz kraja, ki tu in tam kaj izmaknejo, če le lahko. Ko krvice najdejo, morajo nemalokrat ostati hladnotrini in se obvladati, kajti v Ciganjih preračna vzburka vrča kri. Ze v šoli, pa tudi pozneje pri delu, so se miličniki morali navaditi na to, da so prisilni ukrepiti zadnje, česar se lahko poslužijo.

Marjan Novak ima rad svoje delo. Naučil se je izogibati vsem napetim trenutkom in nevarnostim, ki mu prehaja. Naučil se je, da je skromna zahvala ljudi tisto, za kar si miličniki prizadevajo in s čimer iz dneva v dan izboljšujejo svoje odnose z občani.

MARIJA PADOVAN

Poklic, ki je videti na prvi pogled kratkočasen in razburljiv, zahteva več kot celega moža, za izpolnjevanje vseh nalog, ki jih zahteva služba, pa tudi dobršno mero spremnosti in vztrajnosti. Na sliki oddelek prometnih miličnikov.

Kaj pravi prometnik s področja Celja?

Med prometnimi miličniki, ki vozijo po cestah na celjskem območju, je tudi 33-letni JOZE OPRCKAL. Mnogi vozniki ga poznajo kot prijaznega in strogega prometnega miličnika. Njemu smo zastavili nekaj vprašanj.

»Kaj bo najprej potrebno urediti glede na perce cestno prometne probleme?«

»Na cesti I. reda, odsek Tepanje-Zajecovnik je izredno gost promet, cesta pa je ozka in brez kolesarske steze. Izločitev kolesarjev, vpreg in traktorjev je samo začasen ukrep, perspektivna rešitev pa je v novi moderni avtomobilski cesti. Tudi vozniki bi morali mnogo bolj upoštevati osnovni prometni botton, ne mislim samo predpise, temveč tiste drobne po-majkljivosti v odnosih med vozniki, ki jih lahko opažamo vsak dan.«

»Kakšen je odnos voznikov do vas kot prometnega miličnika?«

»Večinoma v redu. Lepo sprejmejo opozorilo, so pa

»In česa si najbolj želim? Več človeške toplote, vlijudnost in medsebojnega razumevanja med vsemi uporabniki cest!« je med drugim dejal tovarš Jože Oprčkal, eden izmed prometnih miličnikov v Celju.

tudi takšni, ki jih moras večkrat opozoriti, pa pravijo, da jih »imas na pik!«

»Kateri vozniki pa so najbolj problematični?«

»Predvsem tisti fantje, ki pridejo iz tujine na dopust z avtomobilom in hočejo pri nas pokazati tako avtomobil, sebi in hitrost, ki pa za naše ceste ni primerena. Ti in tudi drugi ne razumejo ali hočejo razumeti naše vloge, saj v bistvu le skrbimo za njihovo varnost in varnost drugih udeležencev prometa.«

»Imate kakšne posebne že lje?«

»Najprej to, da smo miličniki prometniki v stalni življenski nevarnosti, saj iz dneva v dan delamo na cesti, pa tudi vozimo večkrat hitro, če je potrebno. Zavarovani pa smo slabše kot nekdo, ki sedi v pisarni. Mislim, da to ni prav! Naši osebni dohodki so odločno prenizki za takoj težko službo. Delati več kot bi moral, ponori, ob nedeljah in praznikih ni najbolj prijetno. Vsakdo pa ima svoj dom in družino. Se to: vozniki bi nas lahko bolj spoštovali; ne mislim na nesčesar drugega kot na oso-

no medčloveško vijudno ravnanje in pozornost. In seveda, čim manj prometnih nesreč!«

MILAN SENICAR

■ UGRIZNIL JE MILICIKA: Včeraj popoldne sta hotela miličnika Jože Potočnik in Ivan Slošar zaustavili vozulka v sebnega avtomobila Albinu Akazo iz Črete, ker sta sumila da je vinjen. Akaza ni hotel ustaviti avtomobila in ni hotel na razgovor. Upri se je in oba miličnika ugriznil in brnil. Oba je lažje poškodoval.

(DELO, torek, 2. aprila 1968)

■ Z DOLGIM NOŽEM NAD MILICIKA: Miličniki iz Ptuja in Gorišnice so 28. marca sledili divjim ribičem ob Pesnicu, ki so izrabljali drstenje za bogat lov. Divji lovec Jože Vidovič je z nožem, ki je imel 26 cm dolgo rezilo, napadel miličnika Stjana Čanatiča in ga zabolil v prsi, mu močno poškodoval pljuča in ga ranil v roko, s katero se je branil. Miličnik so je skušal rešiti z begom, Vidovič pa ga je spet zabolil v hrbet pod lopatico. Stefan Čanatič je streljal na Vidoviča, ki je podlegel ranam, sam pa je bil zarađi težko poškodovanih pljuč več dni v kritičnem stanju.

(PO VESTNIKU, 4. aprila 1968)

S skupnimi močmi bi dosegli še več

Kaj sodijo občani o delu milice, o delu varnostnih organov? Različna so mnenja, kakor smo ljudje različni in kolikor pa delo te posebne službe poznamo.

Jože Serec, 64-letni brodar na Muri pri Krogu pravi, da so miličniki dobri fantje, čeprav so mu odnesli mrežo za ribolov. V Muri in menda sploh v rekah ni dovoljeno loviti rib z mrežami, s tem se je Serec spriznjal, na mrežo nekje v skladislu miličce pa ni pozabil.

Pravi, da za noben denar ne bi bil miličnik: služba da je preveč naporna in človek nikoli ne ve, zdaj bo imel prosti in se takrat, ko je prost, ni tako kot v drugem poklicu; vsaj čas ga lahko pokličejo na delo, ponoči ali podnevi.

Jože Serec je v določenem smislu na strateški točki, na kraju, kjer sreča veliko ljudi. Podobno kot gostilnari, trgovci, sprevodniki in drugi najraje pomaga delavcem milice. Spominja se predianske pominki, ko je bila voda v Muri zelo nizka. Obiskali so ga miličniki in mu povedali, da isčelo pobeglega tatu. Opisali so ga in se odpravili iskat v obraslo pokrajino ob Muri. In Serec je kmalu imel priložnost srečati premetnega zmikavca. Zgodaj zjutraj je pred brodarjevo koliko stál prav takšen kot so ga opisali miličniki. Serec pravi, da bi ga spoznal tudi brez opisa, saj je nosil še zaporniški suknjič. Brodar je zavlačeval vožnjo na drugi breg z izgovorom, da se mu samo enega ne spača voziti. In res so kmalu prišli tudi

drugi: nekaj ribičev in kmetje, ki so šli obdelovati polje na drugo stran Mure. Med vožnjo je Serec nekaterim povedal, koga vožijo s sabo in naj mu pomagajo na drugem bregu tatu ujeti in zve-

zati. Nekemu mopedistu pa je naročil, naj o tem obvesti bližnjo postajo milice. To da tatoi običajno nimajo komunikacij učes in tudi ta jih ni imel. Ujet je del pogovora in skočil v Muro. Hladna voda ga je silila, naj se čimprej skobaca na breg, pa tudi oblike ga je pri plavjanju močno ovirala. Toda kaj, ko pa so bili na bregu ljudje, ki ga hočejo ujeti. Nekaj časa je plaval s tokom, po kopnem pa mu je sledil brodar Serec. Končno se je zmikavci ves izmučen le skobacil na suho in po krajšem diru med grmičevjem pristal v železnom prijemu brodarja.

Jože Serec meni, da bi morali občani se bolj sodelovati z delavci milice, pa bi storilce kaznivih dejanj dostikrat hitreje uvelili.

JOZE SABJAN

Metlika in Ronki sta pobrašena

Metličani so bili v Italiji zelo lepo sprejeti — Nastop metliške folklorne skupine na slavnostni akademiji v pobrašenem mestu Ronki pa je gledalce navdušil — Delegacija Ronkov vrne obisk 4. julija

25. aprila 1968 je dolgoletno tovarištvo in prijateljstvo med borgi brigade Fontanot, ki je bila ustanovljena v decembri 1944 na Suhorju pri Metliki in nad katero je prevzela patronat metliška občina ter Metličani dobilo novo potrdilo medsebojnega zaupanja in skupnega napora za mir in prijateljstvo med narodi. Mesto Ronki, iz katerega se je okoli 40 partizanov borilo v brigadi Fontanot, se je namreč ta dan svečano pobrašilo z Metliko.

Dvajsetčlanska delegacija stop pri gledalcih, med katerimi je bilo veliko Slovenskega eva, poželi navdušeno priznanje.

Naslednji dan dopoldne je bilo v občinski dvorani svečano podpisovanje pobrašenja obeh mest. Pergamentni listini v obeh jezikih je v imenu Metlički podpisal predsednik občinske skupščine Peter Vujičič, v imenu Ronkov pa župan Umberto Biasutti. Po prisotnih nagovorih so si zastopniki obeh mest izmenjali darila: Metlika je bratskemu mestu izročila svileno mestno zastavo, velik umetno rezlan metliški grb in sliko Metlike, delo pokojnega akad. slikarja Vlada Lamuta.

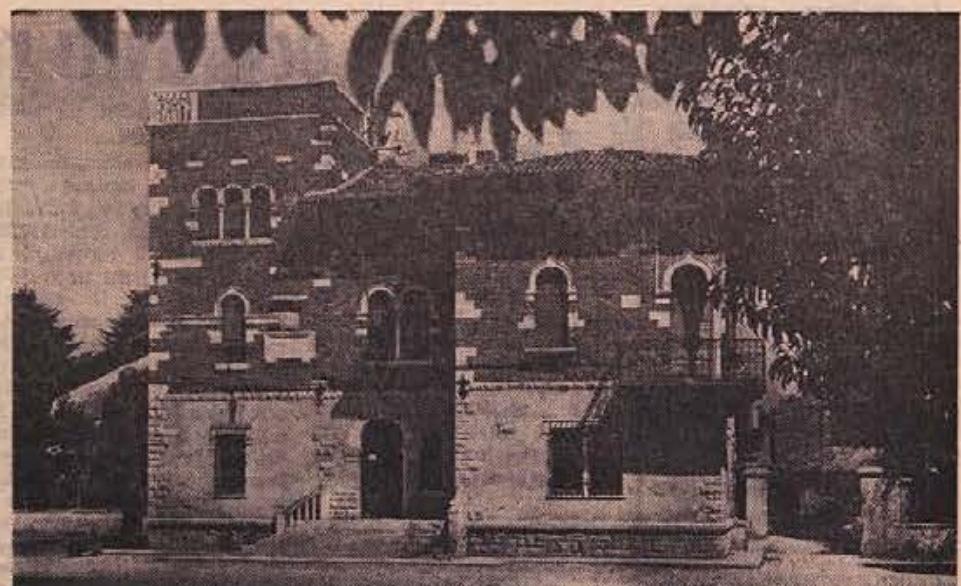
Na svečanem obedu pa so vsi Metličani prejeli v spomin na pobrašenje obeh mest lepe umetniško izdelane keramične predmete.

Pri pobrašenju in vseh

svečanstvih je bila navzoča tudi delegacija iz avstrijskega mesta Vag, ki ga z Ronki vežejo dogodki in spomini se iz prve svetovne vojne.

Metliški gostje so si v prosti urah ogledali še mestno letališče in veliko vojaško pokopališče na Doberdoru ter druge zanimivosti, popoldne pa so prisostvovali velikemu javnemu zborovanju na glavnem trgu.

Delegacija Ronkov bo vrnila Metliki obisk na letošnji praznik borca, 4. julija.

Občinska hiša v Ronkih, kjer je bila podpisana listina o pobrašenju obeh mest.

VINIŠKI PIONIRJI NADALJUJEJO Z AKCIJO MIRU

„Zamisel je lepa, toda težko uresničljiva“

Videti je, da bo laže graditi mednarodni kamp kot pa naselje miru — Viniški klub OZN ni izgubil upanja, čeprav se načrt zatika

Člani viniškega Kluba OZN vztrajno nadaljujejo z akcijo miru. Na množico pisem, ki so jih poslali našim vplivnim tovarišem, že dobivajo odgovore. Zamisel o gradnji naselja miru in mednarodnega kampa ob Kolpi vsi hvalejo, hkrati pa izražajo bojanen, da bo načrt težko izvedljiv in da je za Viničane prezahteven.

Poročali smo, da nameravamo, da viniški pionirji po uspešno končanem prvem delu akcije

in velikopoteznim načrtom. Radi bi v bližini šole zgraditi naselje miru, v katerem bi bilo toliko majhnih hišic, kolikor je držav, članic OZN. V nadaljevanju akcije pa je v načrtu izgradnja mednarodnega kampa ob Kolpi.

Drugi del akcije, gradnja naselja miru, ki bi med drugim bila za vso Jugoslavijo izredna turistična zanimivost, je najbolj zahteven. Na to so sicer računali, niso pa pričakovali, da bo tako težko dobiti nasvet, kako se akcije lotiti.

Napisali so že množico pisem našim vplivnim tovarišem, jim razložili načrt in jih prosili nasvet, kako bi iz posameznih držav dobili odgovor, ce so pripravljeni sudelovati in prispevati za gradnjo hišice, ki bi predstavljala njihovo državo v naselju miru. Prejeli so že precej odgovorov, iz katerih povzemanamo nekaj poglavilnih misli:

• BRANKO JEVREMOVIC, predsednik Jugoslovanskega odbora za koordinacijo aktivnosti z mednarodnim letom, posvečenim človekovim pravicam:

»Ta ideja vsekakor zaslubi vso pozornost, bojim se pa, da bo težko najti sredstva za njeni uresničitev...«

• ALEKSANDER BOZOVIC, načelnik uprave za mednarodne organizacije pri sekretariatu za zunanjne zadeve:

»Vaša ideja o izgradnji naselja je zelo dobra in izvirna. Upam, da bo naša ugoden odziv pri mladih v drugih dr-

žavah in da bodo oni prispevali k njeni uresničitvi...«

• VIDA TOMSIC, predsednica zborna narodov v zvezni skupščini:

»Ceprav se nam zdi zamisel simpatična, vendar zaradi svojega značaja in obsežnosti tak program nikakor ne more biti samo stvar vašega kluba, vaše občine, temveč bi moral biti s pomočjo republiških organizacij in družbeni dosežen dogovor v merilu Jugoslavije...«

• LEO MATES, direktor Instituta za mednarodno politiko in gospodarstvo:

»Vaš projekt naselja je zelo lepa zamisel, mislim pa, da bodo težave pri finančiranju izgradnje posameznih hišic in ureditvi zemljišča. Morda bi bilo dobro, da bi se direktno ali s posredovanjem ambasad obrnili na mladinske ali dijaške organizacije v drugih državah...«

Odgovorov imajo še več, vendar so si vsi močno podobni: hvalejo zamisel, hkrati pa izražajo bojanen, da je uresničitev za Vinicane prezahtevna.

• Iščemo dalje vse možne poti:

— Kaj pa zdaj? — smo vprašali mentorja teh načrtov, ravnatelja Antonia Troho.

— Iščemo dalje vse možne poti za doseglo cilja. Zavedamo se, da bo šlo težko, toda ne bomo še vrgli puške v korožo. Ce ne bo drugače, bomo pa načrt spremenili, da bomo najprej s pomočjo mednarodnih mladinskih brigad gradili kamp ob Kolpi, druga delna načrt, gradnje naselja miru, pa se bomo lotili kasneje. Zdi se nam, da bo tretji del akcije laže izvedljiv kot drugi. O vsem tem razmišljamo, upoštevajoč nasvete, ki smo jih že dobili. R. B.

Proslave ob stoletnici ljutomerskega tabora

Sestega oktobra letos bo v Ljutomeru velika slovesnost ob stoletnici prvega slovenskega tabora. Pokroviteljstvo nad proslavo je prevzel član sveta federacije Edward Kardelj, ki bo po vsej verjetnosti imel tudi slavnostni govor. Proslave ob stoletnici ljutomerskega tabora bodo imeli veslovenski značaj, kakor to običnatka tako pomembnega dogodka tudi zasluži.

Prve proslave so se začele že pretekli mesec, vrh pa bodo dosegli v prvem tednu oktobra; takrat bo v Ljutomeru srečanje zgodovinarjev, odprli bodo galerijo slik, razstavo slovenske knjige, akademškega slikarja Trstenjaka in nekaterih preških slikarjev. Igralske skupine iz Ljutomerske občine bodo takrat uprizorile Kraftovo Veliko puntarijo, ki jo bo avtor sam režiral.

Šli smo po pesnikovih belokranjskih poteh

Bela krajinu ni nič več bila in mojih mladih bostih peta ne bo nikol' več v mokri travlji! (Oton Župančič: Iz moje mladosti)

Januarja je minilo 90 let, od kar se je rodil na Vinici Oton Župančič, ki nam je z razispinimi rokami dell lepoti slovenske pesmi. Skorajda neopazno je šla njegova pomembna obletnica milino nas, ki si samo včasih najdemo čas, da mislimo in čutimo z njim.

Na Vinici je Župančičev muzej. Ze od vsega začetka prijezno sprejema in vabi obiskovalce na ogled 58-letna Ana Mihelič, pesnikova daljna sorodnica. Vsepovod je čutiti njene skrbne roke, ki znajo obrisati preh še z zadnjega, čoprat mašnjega predmeta, ki spominja na pesnikovo. Vse, kar je imel Oton Župančič rad, kar je imel dragocenega in dobrega, da bi nam razdal, je ostalo v tej sobi. Pesnikove fotografije na steni, rokopisi, rojstni list, fotografije staršev in najbližjih prijateljev, kavorov

venec, ki ga je muzeju poslonila ob otvoritvi Glasbena matica iz Ljubljane, častna diploma doktorja filozofije, starinsko pohištvo še iz pesnikovih časov in mnogo belokranjskih spominčkov, ki so bili pesniku še posebno pri arcu.

Majhno stopnišče vodi na vrt, od koder gleda na domačo hišo pesnikov bronasti kip, ki ga je izdelal Jakob Savinšek.

Najbrž na Vinici se vedno živijo prav taki ljudje, kot so živeli v pesnikovih časih. Pesnik se jih je spominjal, ko je bil daleč od Belih krajine. V sebi je hranil mnogo podob in besed. Se dolga leta potem se je spominjal bahavih Amerikanov z žepi na zadnji plati, ki so videli nekitaj sveta, pa so že mešali angleške besede in so si želeli nazaj. Spominjal se je Perčeve Kate, ki je imela v nedeljo vedno mesarico v rokah, da je lahko klala janjce, spominjal se je starega Breleta, ki je z dlanjo razbil lešnik na mizi in je čil ke pri 70 letih skakal čez jarke; spominjal se je Ciga-

nov, ki so bili pijani od zdravja in od vina.

Ana Mihelič, daljna sorodnica pesnika Otona Župančiča, zelo lepo skrbi za muzejsko zbirko v njegovem rojstnem hiši.

MARLJA PADOVAN

Pred desetimi leti bi bila to pravljica

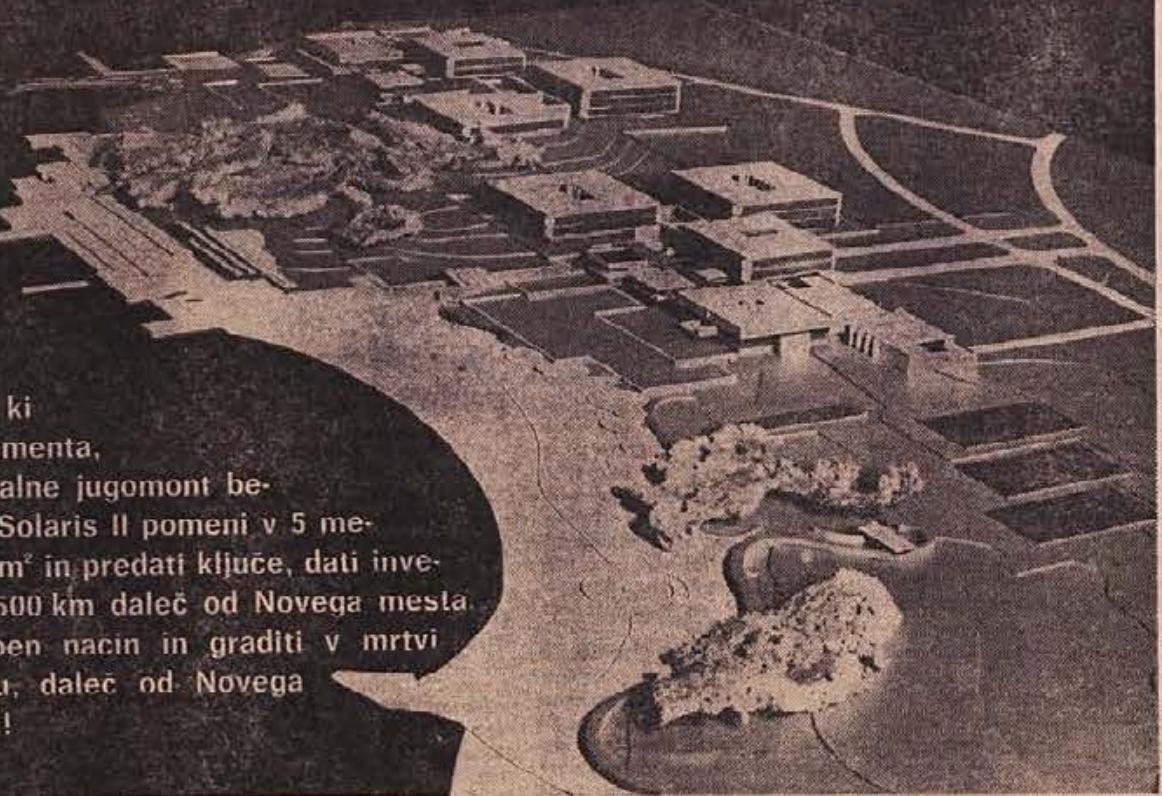
»PIONIR« SPET NA JADRANU

Solaris II je približno polovica novega hoteljskega naselja Solaris pri Sibeniku.

Ta polovica pomeni v jeziku gradbinarjev: v 5 mesecih opraviti v golem kamnu.

4500 m³ izkopov za stavbe, 1500 m³ izkopov za komunalne naprave, splanirati 4500 m³ kamenja, ki je ležalo tu v kupih, vgraditi v stavbe 1700 ton cementa,

8000-m³ gramoza, 300 m³ peska, 180 ton specialne jugomont betonske armature in 120 ton klasične armature. Solaris II pomeni v 5 mesecih dograditi hotele s tlorisno površino 7000 m² in predati ključe, dati investitorju 5-letno garancijo za vsa dela in graditi 500 km daleč od Novega mesta. Solaris II pa pomeni tudi to: graditi na sodoben nacin in graditi v mrtvi sezoni ter ustvariti na jugoslovanskem tržišču, daleč od Novega mesta, 10 milijonov dinarjev (novih!) vrednosti!

Peticen tujec bo letos potreboval v Sibeniku objek s pogledom na obala, kopico novih hoteljskih stavb, lepo plažo, redko oljavo in borove gaje in kamnito pokrajino v ozadju. Ce bo v recepciji morda vprašal, kdaj je bilo to zgrajeno, bo receptor na kratko odvrnih: »Letos!« in že hotel nštavil udobje, ki ga nudi gostu hotel.

Začetek je bil tak, da bi pobegnil!

»Letos je zelo kratka beseda. Kaj vse lahko skriva v sebi, bo precej obširnej kot malo prej receptor po vedeni ponostnik Šef PIONIRJEVEGA gradbišča v Sibeniku, Metod Šonc. Šef gradbišča Slavko Gustin je bil v času mojega obiska na zasedanju DS v Novem mestu.

Pred 10 leti bi se to zdele kot pravljica. 28. decembra leta 1965 je SGP PIONIR podpisalo pogodb z INZENIRINGOM iz Zagreba za gradnjo Solaris II. 4. januarja leta smo prišli sem s prvo skupino delavcev. Tod je bila gola, kamnita planjava, čeznj pa se je v sunkih zagajajočih burjih. Bilo je, da bi človek pobegnil. 31. maja bomo pridali ključe hotelov, sposobnih za vselitev gostov.

Brez zastojev, hitro in sodobno: liti beton in mrežne armature

V petih mesecih bomo zgradili 3 hotele s 500 sobami, kuhinjo, restavracijo in kottovnicami, ceste, vse komunalne naprave in uredili okolje novega hoteljskega naselja Solaris. To je tako, kot da bi gradili v puščavi. Ce pa greš v puščavo, ne smej nicesas pozabiti!

Pripravljalna dela so bila zelo temeljita. Predvideti je bilo treba že v Novem mestu vse: od žlice in krožnika za delavca do zadnjega žebbla in spojke. Tega kar smo pripeljali s seboj, je bilo za 40 velikih 15-tonskih kamionov Šeperjev. Pejali bi v 2 km dolgi koloni.

Ta prostor smo odstavili SGP PIONIR Novo mesto

če bi iz Novega mesta odšel: prenesi do opaže beton ter ga vilje vanj. Opeke nismo uporabljali.

Pohvala betonercem, strojni službi in ekonomatu

Odkar smo začeli, dela povprečno po 200 delavcev vsak dan od 7. ure zjutraj do 7. ure zvečer. Ko smo betonarji, smo delali noč in dan. Vsi so zelo prizadevni. Pohvaliti moram betonere, strojno službo in ekonomat. Zlesti ekonomat je zelo uspešno opravil svojo naloge glede prehrane in namestitve 200 delavcev, za kar vse priznanje domu Filiu (tako pravimo Marjanu Filipčiču) in njegovim štirim kuharicam!

Zelo so se obnesli tudi naši stari kooperanti delavci gradbenega podjetja PRIMORJE iz Ajdovščine, ki so na najtežjem terenu zelo hitro opravili izkope, in obr-

niki podjetja IMP iz Ljubljane. Vsakdo je tu na gradbišču dal od sebe največ, kar je mogel, saj smo za Sibenik izbrali najboljše!

Sam kamen in burja sta nas pozdravila

Jože Strgar je VK tesar, je delavec iz PIONIRJEVE stare gardes, ki hodil po svetu. Mimogrede je povedal o svojih včasih in doživetjih:

— Ko smo prišli sem, je bil tu sem kamen in burja je pihala prav do kosti. Veliko hudega smo prestali. Dvanajst ur del na dan je kar precej. Zdaj, ko so stavbe že pokonči, pa je človeku prijetno pri duši. Težko je hoditi po svetu, če imas doma družino, ampak za dinar se je treba pomunjati!

Novo hotelsko naselje Solaris, tik ob obali, osem kilometrov iz Sibenika, vidite na gornji maketi. V njem bo šest hoteljskih stavb, kuhinja, restavracija, upravni prostori, pristanišče za jahte, urejena plaža in športna igrišča. Letos bo zgrajeno vse, razen pristanišča za jahte.

Naučil sem se spati z enim očesom

Andrej Bur-

ger, elektri-

čar: — Elek-

trični kab-

lki po tem ka-

mjenju. Za

stroje je bila

neposredno vedenje prema hranam. Ko

samo betonarji, smo delali

neprekiniteno, ponori pa je

bila potrebna luč. Povsed so

me klicali, povsed so ho-

teli kaj na hitro in takoj.

Elektrika je nevarna stvar,

zahteva varnostne ukrepe, na

tem gradbišču pa se je vedno mudilo... Od 15. januarja dalje nisem niti enkrat

zaspal brez strahu, da me bo kdaj potreboval in zbudil. Naučil sem se spati z enim očesom...

Clovek je ponosen na takšno podjetje

Anton Du-

lar, KV ži-

dar: — Tretji

mesec teče,

odkar sem tu

in delo se

dobrodružja.

Priprava za

to gradnjo bila res dobra, zato pa ni zastojev. Vedno se sproti že prej pogovorimo, kaj bomo delali jutri, da se vse pripravi. V Sibeniku se pogovarjajo: »Glej jih, Kranjce, ti pa znaš, mi bi to gradili 5 let!« Res je: na golem kamnu smo postavili hotele v treh mesecih, po petem mesecu pa bodo že vseljiv! Clovek je ponosen na takšno podjetje, kot je naš PIONIR, ki naredi tako velike stvari!

Burja je nosila 18-tonski žerjav!

Ivan Lah, gradbeni delovodja: — Delo je zelo naporno za radi oddaljenosti od sedeža podjetja, zaradi kamnitega terena in pa zaradi burje, ki nam je dolgo nagajala. Najhujje je bilo 6. marca ponori. Luči so iznenadno ugasnile, v istem času pa je zapihala burja tako silovito, da je odnašala z stavb velike, več sto kilogramsko opaže, deske in drugo. Tako smo dvignili preplah. Najprej smo morali umakniti od stavb stroje in vozila, da jih ne bi poškodovali predmeti, ki jih je odnašala burja, nato pa smo morali reševati se 18-tonski žerjav. Veter je bil tako silovit, da je žerjav kot perec vozil po tračnicah in ga grozil prevrniti. Delaveci so se nato umaknili v notranje dele stavb. Zdaj je vse dobro in želimo si samo to, da bi tako lepo vreme, kot je zdaj, trajalo do konca gradnje.

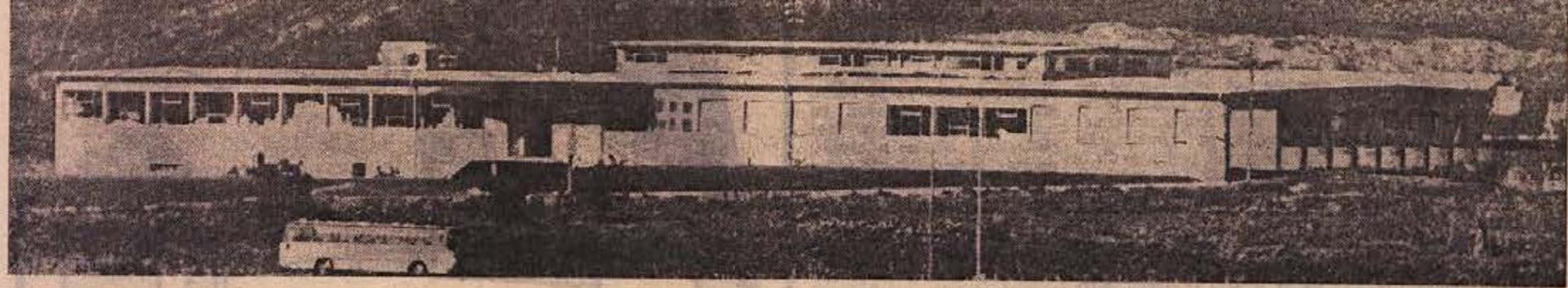
Tekst in fotografije:
M. JAKOPEC

Pogled na hotelske stavbe Solaris, ki jih gradi SGP »Pionir«.

5-krat M pravijo Pionirjevc v Sibeniku ekipi ekonomata, ki skrbi za prehrano in nastanitev 200 delavcev. Sestavljen je iz štirih kuharic Marij in Marjana Filipčiča, ki ga kličejo don Filio. Da ne bi bilo zmešanja, kadar kličejo druga drugo, ima vsaka kuharica še »suradnici« vzdevek: Marija Marolt je »komandant«, Marija Žižić je »Seksa«, Marija Feme je »Džani« in Marija Cunjak je »Debel« (od leve proti desni). Ceprav je dela čez glavo, je v ekonomatu na pretek dobre volje, vse pa priznajo ekipi »5-krat M*, da opravlja svojo nalogo zelo uspešno, marljivo in vestno.

LABOD V JUGOSLOVANSKEM VRHU

V tovarni perila LABOD v Novem mestu so konec marca letos volili nove samoupravne organe. Prva seja novega DS v začetku aprila je bila najlepša priložnost za oceno doseganja razvojne poti podjetja, za oceno, do kod je prišel LABOD med jugoslovanskimi proizvajalcji srajc. pa tudi za pomenek o tem, kaj storiti, da bi 600-članski kolektiv tudi v bodoče tako na domaćem kot tudi na tujem trgu dosegel takšne uspehe kot doslej.

V začetku 1966, torej v prvem letu gospodarske reforme, so v LABODU sprejeli 5-letni plan razvoja podjetja. Lani, v drugem letu uresničevanja tega plana, so dosegli toliko: zaposlenost se je povečala za 1 odst. nad planirano, celotni dohodek je bil za 9 odst. nižji, proizvodnja v kvadratnih metrih predelanih tkanin za 12 odst. nižja, dohodek za 9 odst. nižji, osebni dohodki prav tako za 9 odst. nižji, skladi za 6 odst. nižji in povprečni osebni dohodki za 2,5 odst. nižji kot planirani. Plan sicer res ni bil dosegzen — to povedo pravkar našeti odstotki — toda razmerja med posameznimi pokazovalci kažejo na ohranjenje gospodarsko ravnoteže v podjetju. Navidezno največji je bil izpad le v kv. m predelanih tkanin, toda na to je vplivala usmeritev v visoko kvalitetne modne izdelke, ki terjajo več vloženega dela.

Sele primerjava z letom 1962 da realno sliko

Od prej naštetih podatkov bi se dalo reči: v reformi so se še kar ujeli, vendar takšna ocena ne bi bila pravšna za LABOD. Podjetje se je namreč začelo razvijati sele po letu 1962 in pravo sliko o prehodni poti lahko dobimo sele s primerjavo današnjega stanja s takratnim.

V zadnjih petih letih se je vrednost osnovnih sredstev povečala v LABODU za 13-krat, poslovni sklad za 22-krat, celotni dohodek za skoraj 7-krat, dohodek za 10-krat, osebni dohodki za skoraj 8-krat, čisti osebni dohodki na delavca za 4-krat, povprečno število zaposlenih pa za manj kot 2 in polkrat. V LABODU so izdelali lani na delavca za 3,71-krat več izdelkov kot 1962.

Ugodno je tudi razmerje v sestavi osnovnih sredstev, nekoliko slabše pa je zlasti z obratnimi sredstvi. Proizvodnja se je povečevala v zadnjih letih vrednostno in količinsko tako hitro da kolektiv še posebej zaradi vplivov reforme ni mogel enako hitro povečovati poslovnoga skладa. Dobršen del skladov so v tem času namreč sproti porabili za gradnjo nove tovarne in nakup strojev. Na težave z obratnimi sredstvi so vplivali tudi kupci, saj so se povečali v tem času za 29-krat, dobavitelji pa le za 7-krat. Pravkar opisani rezultati so posledica zavestnega vlaganja skladov v povečevanje proizvodnje, prav to pa daje LABODU gospodarsko trdnost in mu zagotavlja bočnost.

Z dna lestvice so se povzpeli na vrh

LABODOV nagri vzpon dokazuje se bolj prepričljivo

izvodu na delavca, v celotnem dohodku na delavca ter v celotnem dohodku proti porabljenim sredstvom na tretjem mestu med jugoslovanskimi proizvajalcji srajc.

Tudi pred leti nedosegljivi vzor so prehiteli

Zelo hiter razvoj je v zadnjih letih še posebno znaden za LABOD in prav zato mu posvetamo toliko besed. Najbolj prepričljivo ga je možno dokazati s primerjavo dveh podjetij.

Za primerjavo bomo vzeli podjetje, ki je imelo pred petimi leti dobro strojno opremo, urejeno tovarno in izoblikovan tehnološki postopek. Takrat je bilo to podjetje nekoliko večje kot LABOD, veljalo pa je za vzornega proizvajalca srajc.

Nic slabša ni takšna primerjava glede poslovnega uspeha. Po tem, kako hitro se je povečeval netoprodukt, je LABOD na prvem mestu, glede na to, kakšno je razmerje med celotno presežno vrednostjo in poslovnimi sredstvi, ki so v rabi, je na drugem mestu in v cistem pro-

Najvišji skladi na zaposlenega

Zlasti delitvena razmerja so v LABODU, če jih primerjamo s sorodnimi podjetji, zelo ugodna. Tako ima v primerjavi z najboljšimi proizvajalcji srajc v Jugoslaviji najvišje sklade na zaposlenega. Pravkar opisani hitri in uspešni razvoj je v največji meri posledica odrekanja kolektiva, ki je dobrošen del presežne vrednosti zavestno vlagal v povečevanje in modernizacijo proizvodnje.

To je tisto, kar zagotavlja LABODU poslovno trdnost, ki je toliko bolj potrebna ob dejstvu, da so zmogljivosti jugoslovanske proizvodnje srajc že prevelike za domači trg. Popolnoma jasno je, da bodo v pogojih tržnih zakonov v gospodarstvu lahko ostala samo tista podjetja, ki bodo konkurenčno sposobna in se bodo sposobna vključiti v mednarodno delitev dela.

Trije obrati: novomeški, kostanjeviški in krški

Zavidljivi uspehi bi bili lahko še večji, če ne bi bilo ne-

katerih težav, ki so posledica hitrega razvoja kolektiva v zadnjih letih. LABODOVA proizvodnja teče v treh krajevno ločenih obratih: v novomeškem, kostanjeviškem in krškem. To deloma onemoča enoten režim proizvodnje, obremenjuje strokovne službe in povečuje stroške poslovanja.

Razen tega tovarna, ki je razbita na tri krajevno ločene obrate, teže rešuje vprašanja standarda (prehrana ljudi na delu, izobraževanje, prevozi itd.). Ekonomsko analizo kažejo, da bi bilo najbolje kostanjeviški obrat združiti s krškim. To bi bilo boljše tudi za kolektiv tega obrata, ker bi se mu s tem zmanjšali stroški poslovanja, Krško pa je oddaljeno od Kostanjevice le 14 km in cesta bo kmalu asfaltirana.

Klub temu si v LABODU prizadeva najti ustreznejšo rešitev. Za kostanjeviški obrat iščejo ustrezni konfekcijski proizvod za domači trg, ki bi bil primernejši (tak v vecjo stopnjo obdelave in z majhno porabo surovin), ali izdelek, ki bi ga obrat za načrtnika iz tujine delal v celioti sam.

Večina proizvajalcev je mladih in večina takšnih, ki delajo v stroki manj kot 3 leta

Druga posledica zelo hitrega razvoja je zelo mlad sestav kolektiva. Delavcev, ki so stari do 20 let, je v novomeškem obratu 39 odst., v kostanjeviškem 33 odst., in v krškem 37 odst.; od 20 do 30 let starin je v novomeškem obratu 34 odst., v kostanjeviškem 40 odst. in v krškem 24 odst.; nad 30 let starih pa je v novomeškem obratu 27 odst., v kostanjeviškem 27 odst. in v krškem obratu 19 odst.

Na zelo mlad sestav kolektiva kažejo tudi podatki, ki govore o tem, koliko časa dela delavci v LABODU in v stroki lahke konfekcije. Takšnih, ki so tam do 3 leta, je v novomeškem obratu 55,5 odst., v kostanjeviškem 39 odst. in v krškem 90 odst.; tistih, ki delajo od 3 do 5 let, je v novomeškem obratu 15 odst., v kostanjeviškem 26 odst. in v krškem 1 odst.; delavcev, ki delajo nad 5 let, pa je v novomeškem obratu 29,5 odst., v kostanjeviškem 35 odst., medtem ko v krškem obratu delavcev s tako dolgim stažem sploh ni.

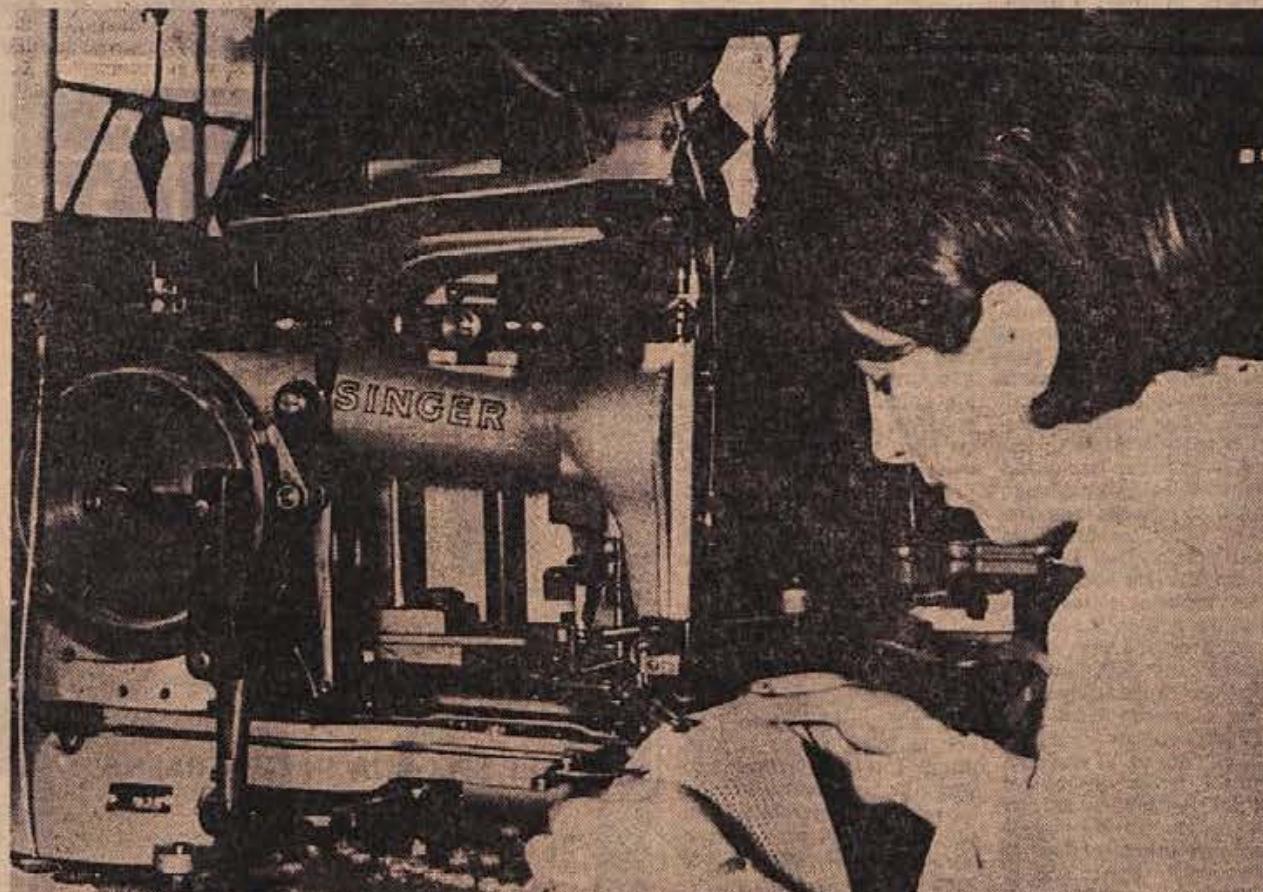
Ce upoštevamo, da pridobi delavec v industrijski proizvodnji v treh letih vse večine, ki so potrebne za popolno usposoblitev, so uspehi, ki jih je dosegel LABOD po starostnem sestavu tako mlad kolektiv, še toliko večji.

Letos 3000 m² novih proizvodnih prostorov

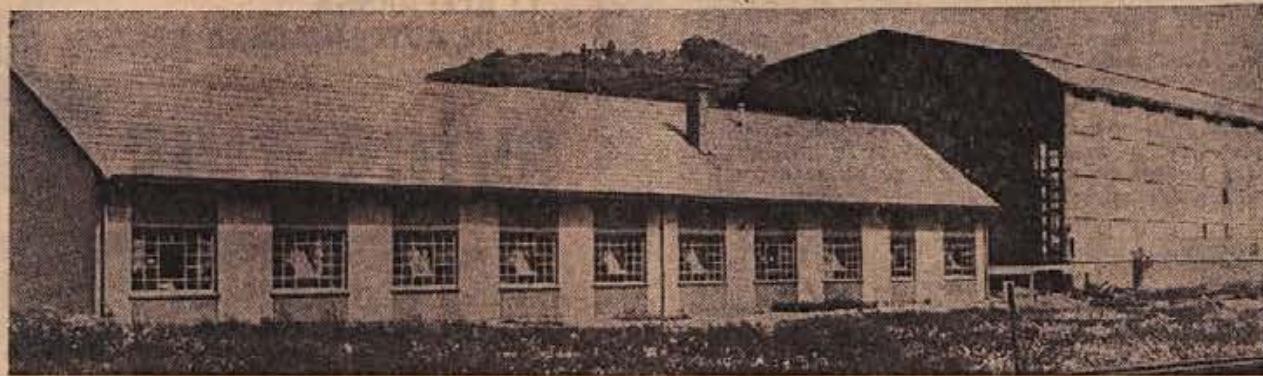
Letos bodo v LABODU dokončali gradnjo četrte faze novomeškega obrata in porabili za to 1.100.000 din (novih), za prvo stopnjo rekonstrukcije obrata v Krškem pa bodo porabili 900.000 din. S tem bo pridobil LABOD letos novih 3000 m² proizvodnih prostorov.

Novi DS je na prvem zasedanju soglašal z oceno direktorja, da ima LABOD vse pogoje, kar se tiče prostorov in strojne opreme. Sorazmerno mladi kolektiv, ki še ni v celoti dozorel svoji proizvodni nalogi, pa bo moral v prihodnosti doseči z večjim učinkom znatno hitrešo rast osebnih dohodkov. S tem v zvezi pa bo treba uvesti tudi spodbudnejše nagrajevanje strokovnjakov.

DS je nato ugotovil, da so dosedanjii uspehi vredni zaviranja, da pa tudi nalog ne manjka. Zlasti so poudarili, da je treba na vseh delovnih mestih, še posebej na vodilnih in vodstvenih, začeti neposredno odgovornost, da je treba skrbeti za kvaliteto izdelkov in izločiti iz proizvodnje tiste delavce, ki po strokovni ali delovni usposobljenosti ne ustrezajo zahtevam delovnega mesta. Pri bodočem delu pa bodo kolektivu LABODA še naprej glavna vodila: ekonomika, rentabilnost, produktivnost in zniževanje stroškov.

S sodobnimi stroji je laže delati, pa tudi storilnost je večja. Na sliki: detalj iz LABODOVEGA proizvodnega postopka v novomeškem obratu. (Foto: M. Vesel)

V stavbi na levem stranu gornje slike je stekla zibel LABODOVEGA obrata v Krškem, na desni strani pa je stavba, ki jo bodo letos preuredili in s tem pridobili nove proizvodne prostore.

Ta prostor smo odstopili Tovarni perili LABOD iz Novega mesta

Stanovanjsko podjetje odgovarja

Naše podjetje je pripravilo in komunalno opremilo stavna zemljišča za gradnjo zadnjih štirih stanovanjskih blokov na Mestnih njivah. Iz komunalnega prispevka, ki ga je prejelo za te štiri bloke, je izvedlo asfaltiranje Koštialove ulice, vodovod in kanalizacijo in to od nove »Delikatese« v Koštialovi ulici do Mestnih njiv, ter pojačanje trafopostaje za celotno naselje. Obenem je zasilno uređeno zelenice pri zadnjih štirih blokih in takrat izvedlo komunalno opremljanje, ki je potrebno za gradnjo blokov. Za ta dela je bilo porabljeno več sredstev, kot pa je podjetje prejelo prispevka.

Ker je bil komunalni prispev ob gradnji prvih osmih in zadnjih štirih blokov premajhen za izvedbo ostalih del komunalnega opremljanja, ni bilo mogoče urediti glavne zelenice, na kateri so sedaj garaže in ki pripada vsem blokom. Prislici so na glavni zelenici najprej postavili lesene »črte« garaže, katerih slepi videz je bil že predmet polemike na televiziji in v Dolenjskem listu.

Gleda na to je občinska skupščina Novo mesto zadolžila v letu 1966 naše podjetje, da pripravi zemljišče za gradnjo garaž, kajti prislici so bili že zelo nestrpnji. Tipiski projekt garaže je izdelal Projektni biro SGP »Pionir« Novo mesto, in občinske strokovne službe so ga odobrile.

In na ta projekt izdale gradbeno dovoljenje.

Naše podjetje ni imelo pristnosti za strokovno oceno projekta. Podjetje tudi ni nastopalo kot investitor za postavitev garaž, čeprav je bilo to prosilcem predlagano. Interesenti za gradnjo garaž so prosili podjetje, da jim omogočijo, da sami, in to v najkrajšem času, gradijo garaže v lastni reziji, ker bodo tako bolj poceni, kot če bi kot investitor nastopalo naše podjetje. Gleda na to je bilo gradbeno dovoljenje izdano vsakemu prislicu kot investitorju posebej.

Iz pogodb o uporabi zemljišča in plačila skupnih stroškov za postavitev garaž na Mestnih njivah, ki so bile sklenjene med našim podjetjem in med investitorji, je razvidno, da podjetje pripravi v uredi zemljišče za začetek gradnje. Po pogodbi je vsak prislice vpladal 300 N din. V tej ceni so zajeti naslednji stroški: od kup zemljišča od zasebne lastnice, geodetski posnetek in zasidralni načrt, cena tipskega projekta in rezilski stroški podjetja. Podjetje je pri tem utrdilo celo izgubo, ker so celotni nasteti stroški znašali 30.000 N din za planiranih 100 garaž, doslej pa je oddanih le 65. Iz določil pogodbe izhaja, da podjetje ne izvede za ta prispevki drugih komunalnih del, in to je bilo investitorjem ob pričetku gradnje jasno.

Podjetje omogoča lastnikom

garaž, da priključijo kanalizacijski odtok od garaž na skupno kanalizacijsko omrežje naselja, ki ga je financiralo naše podjetje. Priključke od garaž na skupne komunalne naprave naselja pa so dolžni investitorji izvesti sami na lastne stroške že na podlagi občinskega odloka o upravi, uporabi in vzdrževanju kanalizacije v občini Novo mesto.

Naše podjetje izgradnje teh priključkov ne bo financiralo, ker za to ni prejelo namenskih sredstev. Kolikor pa bi razpolagalo s skupnimi sredstvi za komunalno opremljanje, bi jih prej namenilo za izgradnjo kanalizacije do stanovanjskih objektov, saj nam je poznano, da velik del mesta še plava na greznicah, ne pa za kompletno komunalno opremljenost zasebnih garaž.

Ce bi ravnali drugače, potem bi nas res lahko doletela upravičena družbena kritika. Ne želimo, da je občan zogla med občinsko skupščino in stanovanjskim podjetjem, kot to navaja Dolenjski list, razumljivo pa je, da nekdo ne more prejemati družbene dotacije za gradnjo zasebne garaže.

Iz tega izhaja, da bodo morali investitorji na lastne stroške odpraviti pomanjkljivosti, ki jih odločba in spekije navaja, kolikor želijo pridebiti uporabno dovoljenje.

Podjetje za stanovanjsko gospodarstvo in urejanje naselij NOVO MESTO

In vendar ni odgovora na odprtva vprašanja!

4. aprila letos (torej pred več kot enim mesecem) smo objavili sestavki »Občan — Zoga med ObS in Stanovanjskim podjetjem?« (pri objavi sestavka je v tiskarni pomembna izpadel vprašaj). V njem smo načeli problem, ki se neposredno tiče stanovanjskega podjetja. Odgovor kljub temu ni bilo in dobili smo ga šele nato, ko smo 24. aprila zaprosili sanj Podjetje za stanovanjsko gospodarstvo s posebnim dopisom.

Zakaj tako? Mar podjetje za stanovanjsko gospodarstvo in urejanje naselij Novo mesto ni javna ustanova, namenjena občanom? Mar res ni samo od sebe začutilo potrebe javno odgovoriti na pereča vprašanja, ki so zelo boljča za prizadete občane?

Freden začnemo komentirati odgovor Stanovanjskega podjetja, ki je pravzaprav bolj izgovarjanje kot odgovor, se ozirno za tri leta nazaj. Julija 1965 smo v našem listu objavili tole:

»Mestne njive bodo prvo novomeško naselje, ki ga bo Zavod za urejanje naselij v celoti uredil: izkopana je nova kanalizacija vzdolž Koštialove, počakan bo električni vod, urejen vodovod, napeljane poštne komunikacije, asfaltirana bo cesta in urejene zelenice z javno razsvetljavo. Sredstva za ta dela je novod zbral s komunalnim prispevkom. Zidane garaže po enotnem načrtu bodo lahko lastniki avtomobilov postavili po lokacijah, ki jih bo določila občinska skupščina.« To je del izjave, ki jo je dal našemu novinarju julija 1965 direktor traktornega Zavoda za urejanje naselij Novo mesto tov. Miha Hrovat.

Koliko od teh obljub je uresničeno, vedo najbolje prebivalci naselja Mestne njive, ki je vse prej kot v celoti urejeno naselje.

V svojem odgovoru povzema Stanovanjsko podjetje najprej zgodovino komunalnega urejanja naselja Mestne njive. K temu nimamo posebnih pripomemb razen to, da so današnje trditve v očitnem nasprotju s pravkar citirano

izjavo iz leta 1965. Nato prehaja podjetje v svojem odgovoru na gradnjo garaž.

Tu je vse v redu do 5. odstavka, v katerem razdelenjuje stroške za ureditev zemljišča, namenjenega za garaže. Trdijo, da so utrpti pri urejanju tega zemljišča izgubo. Toda podjetje je samo določilo menses za ureditev zemljišča in graditelji so ga brez besed plaćali. Zakaj torej zdaj izgovarjanje na izgubo?

Stanovanjsko podjetje trdi, da izhaja iz določil pogodbe in da je bilo investitorjem garaž jasno, da Stanovanjsko podjetje ne izvede drugih komunalnih del. Toda podjetje se je kot prizadeta stranka pritožilo zoper odločbo ObS Novo mesto, s katero je ta odrekla izdajo uporabnega dovoljenja. Republiški sekretariat za gospodarstvo SRS pa je pritožbo Stanovanjskega podjetja zavrnil in potrdil odločbo ObS kot utemeljeno. Zakaj v svojem odgovoru molčijo o tem? Še bolj zanimiv je zadnji del odgovora. V njem trdijo, da so graditelji garaž dolžni na svoje stroške napraviti priključek na obstoječo kanalizacijo. Stanovanjsko podjetje pravi, da tega ne bi naredilo, četudi bi imelo denar, ker večji del mesta plava na greznicah, in da zato ne morejo uporabljati skupnega denarja prav v času, ko je zasebnih gradenj največ?

Tu pa se moramo vprašati: kateri deli mesta plavajo na greznicah? Naselje zasebnih hiš — je odgovor! Zdaj smo pa najbrž že pri jedri zadeve. Kanalizacija je pri gradnjah v Novem mestu že dolgo časa kamen spotike. Kanalizacija je draga stvar in sanjo vedno zmanjkuje denarja. Urejena je samo v blokovskih naseljih, pri zasebnih

Po vsem tem torej še nismo prejeli odgovora na vprašanje, ki smo ga pisorno zastavili Stanovanjskemu podjetju: KAJ JE PO VASEM MIŠLJENJU »UREJENO ZEMLJISCE?«

MILOS JAKOPEC

GOSTILNA

— GOSTILNIČARI! Tako si gosta že ne boš pridobil! Uredi si nov gostinski prostor!

— In denar?

— Varčuj namensko in dobil boš kredit pri

Dolenjski banki in hraničnici

v NOVEM MESTU ali v njenih poslovnih enotah

v KRŠKEM, TREBNJEM IN METLIKU!

NE POZABITE:

Dolenjska banka in hraničnica v Novem mestu je lani avgusta zvišala obrestne mere: za navadne vloge na 6,5%, za vezane vloge do 8%! — In ne pozabite tudi na ugodne obreste za sredstva na deviznih računih občanov, za katera piacičuje banka 4–6 odstotkov v devizah, razen tega pa dodatno še 1,5 do 2,5 odstotka v dinarjih!

ZASTRAVIT

**FIAT
RENAULT
TAM**

□ SERVISNI PREGLEDI
IN GARANCIJSKA
POPRAVILA

□ SPLOŠNA IN GENERALNA
POPRAVILA VOZIL
VSEH VRST

□ ZAMENJAVA MOTORJEV
ZASTAVA IN TAM

□ KLEPARSKA
IN AVTOLIČARSKA DELA

avtoservis

sgp pionir novo mesto

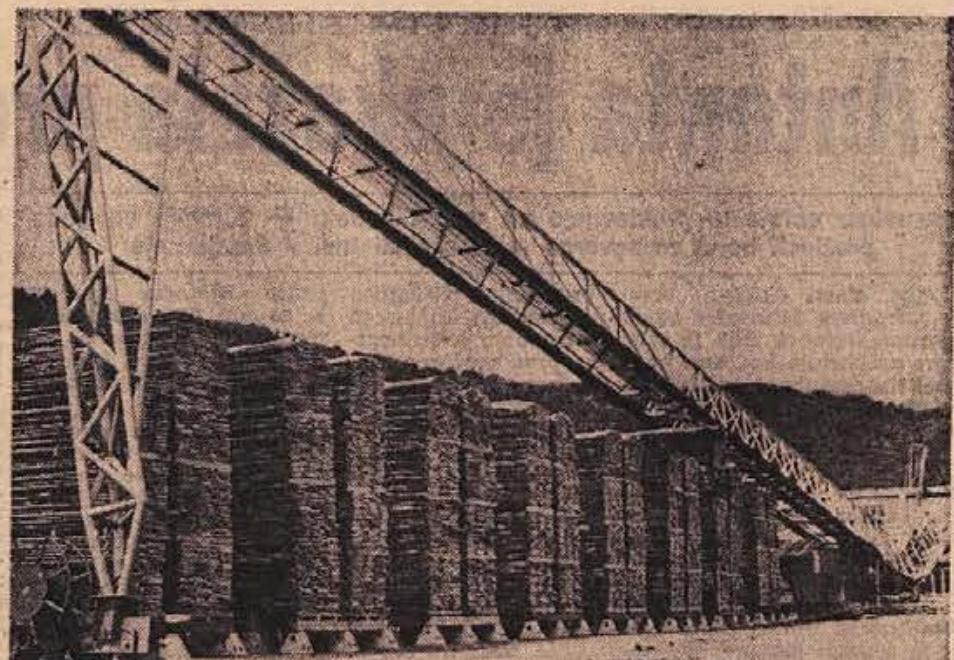
osmošolci

Če vas veseli trgovski poklic, vas vabiemo, da se izučite pri našem podjetju. Za triletno šolanje nudimo ugodne strokovne pogoje — postanete

trgovski pomočniki

- POGOJI:
- spričevalo o končani osemletki (vsaj z dobrim uspehom)
 - potrdilo o zdravstvenem stanju
 - starost do 16 let

Vloge pošljite na kadrovski oddelok najkasneje do 20. junija.

24. aprila se je na NOVOLESOVEM skladiščnem prostoru v Straži zrušil premični portalni žerjav. Letos februarja ga je postavila avstrijska firma SCHMIDT iz Gračca. Razpetina žerjava je bila 96 metrov, višina 12,5 metra, nosilnost pa 5 ton. To je bil največji tovrstni žerjav v Sloveniji. Novales je odštel zanj 550.000 Ndn. — Uradne komisije že nekaj dni ugotavljajo vzrok zrušitve. Prvi dokazi dajo slutiti, da je prišlo do deformacij nosilnih nog, zaradi česar se je žerjav sesul. Žerjavovodja, ki je bil v trenutku podiranja v kabini, je še pravi čas izskočil in tako odnesel celo kožo. — (Foto: M. Vesel)

metalka

EXPORT — IMPORT

LJUBLJANA, DALMATINOVA 2

S SKUPNEGA POSVETOVANJA OBCINSKIH SINDIKALNIH SVETOV

Rešitev težav v enotnih predlogih

V domu na Travni gori je bilo 26. aprila skupno posvetovanje vodstev občinskih sindikalnih svetov Kočevje in Ribnica, predstavnikov iz Obč SS iz Grosupljega začnilo, čeprav je bil ta posvet zamislen in troje.

Namen posveta je bil predvsem ta, da se izmenjajo gledišča iz razprav v predkongresni dejavnosti. V obeh občinah je bila v aprilu izredno razgibana dejavnost sindikatov. Gradiro, ki so ga dobili sindikati za razpravo, so obravnavali po skupinah. Ker so se dela v obeh občinah oprijeli z zavzetostjo, je prišlo na dan več koristnih predlogov, pobud, ki bi jih bilo vredno upoštevati.

V razpravi so se najprej dotaknili integracije gospodarskih organizacij. Sindikati so za integracijo, vendar pa le-ta ne sme biti v škodo šekejšemu partnerju. Obrati, katerih sedež podjetja je izven

občine, bi morali imeti večje pravice do odločanja o razporeditvi sredstev, ki jih ustvarjajo v njihovem obratu. Potrebno je posvetiti večjo skrb delavcu. Sedanji minimalni osebni dohodek ne zagotavlja delovnemu človeku življenjskega minimuma. Ta

naj bi znašal najmanj 500 ND. Zaščita delavca je vse preveč formalna, zato je marsikateri zaposleni v svojih pravicah prizadet. Opaziti je tudi, da v nekaterih gospodarskih organizacijah dopuščajo šikaniranje delavcev. Sindikat je proti takim pojmovom do sedaj malo storil, čeprav je njegova naloga, da svoje člane ščiti.

Zanimiv je bil predlog, da bi z uvedbo združevanja knjigovodskih služb za veče steklo gospodarskih organizacij v enotno knjigovodsko službo ponenili to službo, obenem pa bi jo izboljšali. Zakon o delovnih razmerjih je bil dele-

zen kritike, saj ne ustreza niti zaposlenim niti podjetju.

Beseda je tekla tudi o breskosljenosti, ki je postala stalen gost tudi v obeh občinah. Rešitev je le v odpiranju novih delovnih mest. Toda tu se poraja nova težava: kje dobiti sredstva za novo delovno mesto.

Razpravljali so tudi o drugih stvareh: o socialnem zavarovanju in sindikatu, ki naj bi imel vlogo zaščitnika zavarovalca; o gospodarjenju in problemih stanovanjske politike; o vlogi sindikata v sodobnih družbenih procesih in preoblikovanju delovnega človeka v razgledanega upravljača ter pomenu sindikata nasprotno kot politične organizacije in pomembne politične sile delavskega fakreda.

Posvetovanje na Travni gori je v celoti doseglo namen in bi bilo prav, da bi do takih skupnih posvetovanj še prislo.

V TEDNU VARNOSTI OD 8. DO 14. MAJA

Parada dobrih odnosov z občani

Osrednja prireditev bo v Ljubljani — V Novem mestu več tekmovanj

»Osrednji namen letošnjega praznovanja tedna varnosti je razvijanje in utrjevanje dobrih odnosov med občani in organi za notranje zadeve,« je med drugim povedano v okvirnem programu za praznovanje tedna varnosti, ki ga je pripravil republiški sekretariat za notranje zadeve.

Osrednje prireditve bodo v Ljubljani. 8. maja zvečer bo imela godba milice v Slovenski filharmoniji slavnostni koncert, 9. maja popoldne pa bo na ljubljanskih ulicah velika parada, v kateri bodo sodelovali poleg milici, motorizirani oddelki milice in kadetov tudi pripadniki gorske reševalne in ljubljanske reševalne službe, poklicne gasilske brigade, službe »Pomoči — informacije in pionirske

strafe. Po paradi bodo v ti volski dvorani prikazali razne spretnosti in načine, ki jih uporabljajo organi javne varnosti pri opravljanju dolžnosti.

Na območju novomeške uprave javne varnosti bo v tednu varnosti več športnih in drugih manifestacij. 9. in 12. maja bodo balinarska reševalna službe, poklicne gasilske brigade, službe »Pomoči — informacije in pionirske

ci UJV te dni obiskali bolne sodelavce in upokojence.

Učenci 6. do 8. razreda osnovnih šol v Črnomalski, metliški, novomeški in trebanjski občini bodo v tednu varnosti pisali naloge z delovnim naslovom »Otroci — miličniki«. Pisce najboljših nalog iz vsake občine bodo nagrajili in jih 12. maja povabili s prometnimi patrolami na avtomobilsko cesto.

Prireditve in druge javne manifestacije v tednu varnosti bodo tako narave, da bodo v resnicu parada dobrih odnosov z občani; to pa je, kot smo omenili uvodoma, tudi osrednji namen tedna varnosti.

»Takšnega dolgočasa o prvomajskih praznikih še ni bilo«, je povedal vratar pri odprttem bazenu v Smarjeških Toplicah 2. maja popoldne. Kopalcev je bilo malo, le najbolj pogumni so se kopali, saj je bilo oblačno in je pihal veter. (Foto: Polde Miklič)

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj, ulica _____

pošta _____

naročam roman UKANA

- a) I. del, cena 55 din
plačljiva v dveh obrokih;
- b) II. del, cena 85 din,
plačljiva v treh obrokih

Informativno naročam tudi UKANO III. del
(izide v letu 1969)
(neustrezeno prečrtaj)

(Podpis naročnika)

ZAVOD BOREC,
knjigotrški oddelok,
Ljubljana, Beethovnova 10-II

Informativno naročam tudi UKANO III. del
(izide v letu 1969)
(neustrezeno prečrtaj)

(Podpis naročnika)

Tako si je »komisija« ogledovala Korenetovo hišo. Možaki so zmajali z glavami: »Saj je vse trhol! Ce ne bi popravljali, bi se samo podrlo...« (Foto: R. Bacer)

NOVA AKCIJA ZA KORENETOVE TROJČKE

„Drugi teden začnemo zidati“

Ne smemo zamuditi ugodnega časa za popravilo hiše! S predsednikom krajevne skupnosti Pavlom Zupetom in šefom krajevnega urada Francem Gabričem smo pred dnevi obiskali Korenetove

Korenétovih trojčkov v Segonjah nismo pozabili, čeprav že daje časa nismo poročali kako živijo. Pred kratkim smo pisali več sindikalnim podružnicam na področju vseh dolenskih, belokranjskih in spodnjeposavskev občin ter jih prosili finančne podpore, da bi trojčkom Petru, Pavlu in Anici pomagali do doma, v katerem ne bo zmeraj pihalo in kjer bodo lahko dorastali v malo boljših razmerah.

Medtem pa smo se pred dnevi dogovorili s predsednikom krajevne skupnosti Skočjan Pavlom Zupetom in šefom krajevnega urada Francem Gabričem za skupen obisk pri Korenetovih, da bi se posmeli o popravilu hiše po načrtu, ki ga je že konec lanskega leta zastonj izdelalo podjetje PIONIR iz Novega mesta.

Korenétovi so nas bili

veseli, čeprav imajo skrb z otroki, ki že nekaj dni bolehalo. Vročina, izpuščaji, Petrku pa teče iz ušesa in tudi sliši bol slab. Mama je zaskrbljena, če ne bo ostal naglušen. Zdravnika so čakali že od prejšnjega dne.

Potem smo šli skupaj nekajkrat okoli hiše. Se Goličeva tetka so prišli mitit otroke, ki so seveda capljali za nam, čeprav bi bilo bolje, da bi ostali v hiši. Zmenili smo se, da moramo takoj začeti s popravilom hiše, sicer bomo spet zamudili najugodnejše vreme, pa tudi čas, ki je za kmetovalce tako dragocen.

Korené nam je rekel, da bo takoj začel kopati pesek, nabavil bo tudi potrebno količino apna in ga zmesal, krajevna skupnost pa bo organizirala prevoz peska in lesa. Predsednik Zupet je bil prepričan, da se gradnja nemudoma prične!

Na hranilni knjižnici je zdaj 817.021 Sdin

Odkar smo 28. marca letos zadnjikrat poročali o zbirki za Korenetove trojčke, so zbrali za malčke v Segonjah še učenci 8. d razreda osnovne šole KATJA RUPE NA v Novem mestu 2077 Sdin. Majhen znesek, a bil je podarjen iz srca in se v imenu trojčkov tudi zanj prav toplo zahvaljujemo!

USPEH ZBIRKE do 7. maja 1968: 1.157.027 Sdin, od česar pa smo lani decembra porabili za nakup oblek, obutve, perila in hrane za trojčke 340.006 Sdin, tako da znaša čista razlika danes 817.021 Sdin. Denar smo medtem naložili na hranilno knjižico, kjer bo ostal do plačila računov SGP Pionir za gradbena dela, ki se bodo prihodnji teden začela.

PROSNJE SINDIKALNIM PODRUZNIKAM smo razposlali 25. aprila — obrnil

smo se nanje, da iz svojih sredstev prispevajo pomoč, da bi Korenetovim trojčkom lahko dogradili skromen domek v Segonjah. Prispevke zbiramo na našem tekočem računu: Dolenski list. Novo mesto: 521-89 (»Za trojčke«) in v imenu otrok prosimo vodstva vseh sindikalnih podružnic, da bi se cimprej spomnila naših trojčkov. Bralcji Dolenskega lista, pa tudi nekatere delovne organizacije so lani in letos že pokazali odprto srce za dolenske trojčke, zdaj pa trkamo še na sindikalne podružnice. Radi bi, da se akcija za trojčke dostojno zaključi, zato vladljivo prosimo za cimprejsna nakazila!

Lepo pozdravljeni — tudi v imenu naših trojčkov! Vas

DOLENJSKI LIST

NOVOMEŠKA OPEKARNA ZALOG

obvešča interesente za gradnjo stanovanjskih hiš, da bo 15. maja 1968

prodala gradbene parcele v Prečni.

Zazidalni načrt za naselje je potrjen in je gradnja možna takoj. Cena gradbenih parcel je 8–10 Ndin. za 1 kvadratni meter.

Interesenti naj se zglašijo navedenega dne od 8. do 10. ure na prostoru bivše Opekarne Prečna.

PRODAJO

hladično omare 500 l,
kuhinjsko kredenco,
štedilnik in električni
bojler (10 l).

KAVARNA CENTER

NOVO MESTO, Glavni trg

Letos spet karavana prijateljstva

Zavod za evropske turistične prireditve RANCARIJA organizira letos spet veliko mednarodno dravsko karavano prijateljstva od Beljaka (Avstrija) do Barca (Madžarska), in sicer od 28. junija do 3. julija 1968. Potniki se bodo vozili na rancah, starih splavarskih čolnih, in na velikih splavih: udeležili se bodo vseh kulturnih, turističnih in drugih manifestacij, ki jih bodo v tem času pripravili posebej zaanje Številni kraji vzdolž Drave v Avstriji, Jugoslaviji in na Madžarskem. Rancarsko potovanje po Dravi, povezano z vsemi turističnimi atrakcijami, stane 150 dinarjev, za potnike, ki se bodo peljali s svojim čolnom, je cena za objekt 100 dinarjev, za potnike na tem objektu pa je cena za potovanje iz Maribora do Barca prav tako v madžarskem mestu Barca 3. julija.

Cena za potnike kopenske karavane je 100 dinarjev na osebo. V ceno je vracanana vredna v Barcu in nonstop kopanje v olimpijskem bazenu ter prenočevanje v znanih letoviščih. Poniki iz drugih

toviscih (Bori, Otok pri Prelogu, Soderica in Barcs), večerja v Barcu in vožnja z avtobusom v Maribor.

Zavod RANCARIJA iz Maribora pripravlja poleg mednarodne dravsko karavane tudi VELIKO KOPENSKO AVTOMOBILSKO KARAVANO.

Start bo v Beljaku, na Dunaju in v Gradcu 28. junija z osebnimi in drugimi vozili, ki bodo spremljala dravsko ekspedicijo skupaj z dravskimi potniki in se udeležila vseh prireditiv. Ta izredno zanimivi rancarsko-avtomobilski rally se bo končal prav tako v madžarskem mestu Barca 3. julija.

Cena za potnike kopenske karavane je 100 dinarjev na osebo. V ceno je vracanana vredna v Barcu in nonstop kopanje v olimpijskem bazenu ter prenočevanje v znanih letoviščih. Poniki iz drugih

dravsko plačajo ustrezne zneske v tuji valuti. Vsak udeleženec letoski Rancarije mora imeti tudi veljavni potni list. Dravsko in kopensko karavano bodo po vsej poti spremljali priznani narodno zavabni ansambl iz Avstrije, Jugoslavije in Madžarske, za potnike na plovnih objektih pa bodo skrbeli posebne stewardes.

Prijave za potovanje z dravsko in kopensko karavano prijateljstva sprejema Zavod RANCARIJA, Maribor, Svetozarevska 14, od 10. aprila do 10. junija 1968. Vsí potniki bodo najmanj 14 dni pred odhodom prejeli obvestila o tej največji turistični atrakciji Evrope. Podrobnejše informacije boste lahko dobili prihodne dni tudi v vseh evropskih turističnih agencijah, posebej pa vas opozarjam na vse biroje Generalturista iz Jugoslavije.

»PROSEL JE, PROSEL PISANI VUZEM, DOSEL JE, DOSEL ZELENI JURE...« se žal le še redko čuje v Beli krajini, kakor da Belokranjci že pozahljajo na svoj stari običaj. Fantiči v Gribljah pa le niso pozabili na jurjevanje in se jurjevsko pesem so kar dobro zapeli pri vsaki hiši. — (Foto: Tone Strucelj)

Najvažnejša je skrb za pomladitev

Premalo mladih je, ki bi hoteli postati gasilci

Gasilci novomeškega gasilskega skupa so skupno sodelovali že redni letni občni zbor, na katerem so govorili le težavah, ki jih tarejo, in o lanskoletnem delu.

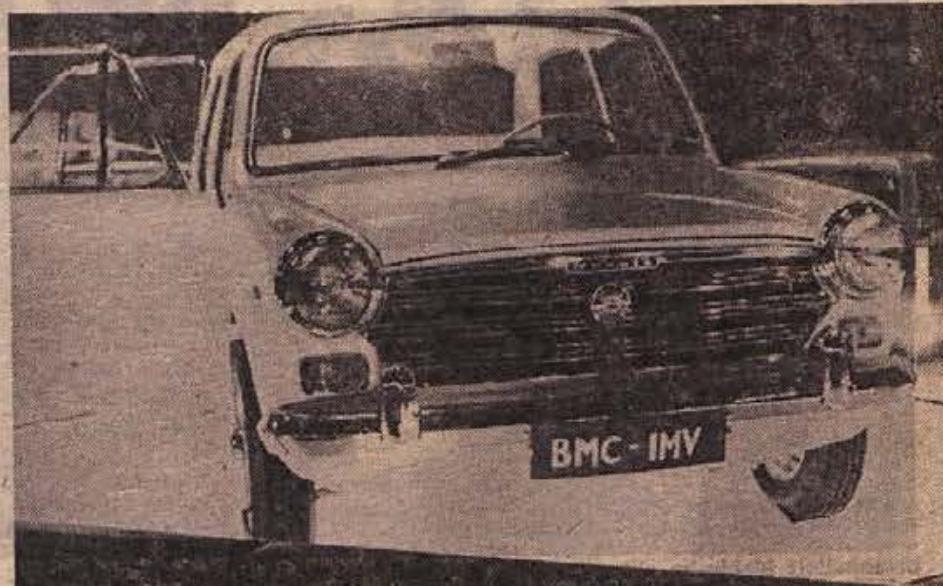
Gasilskemu društvu nudi že več let veliko pomoč Zavod za požarno varnost, ki je prevzel v upravo gasilski dom in je ustanovil nov gasilski enot, v katero so se vključili tudi krajev so radi gledali vaje, še bolj navdušeni pa so bili novomeški šolarji, ki so si v tednu poslikali društvo na pomoč

poklicni gasilski enoti, ki je v stalni pripravljenosti. Skupno sodelovanje je rodilo že lepe uspehe. Skupno so sodelovali tudi na raznih tekmovanjih in obveznih vajah.

Gasilskemu društvu nudi že več let veliko pomoč Zavod za požarno varnost, ki je prevzel v upravo gasilski dom in je ustanovil nov gasilski enot, v katero so se vključili tudi krajev so radi gledali vaje, še bolj navdušeni pa so bili novomeški šolarji, ki so si v tednu poslikali društvo na pomoč

lahko ogledali gasilsko opremo in orodje.

Zadnja leta se vključuje zelo malo mladine. To je ena največjih težav, kajti društvo se že ves čas trudi, da bi pomladilo svoje vrste. Prav zaradi te težave so se močno razveseli tisti a d'članov, ki so v zadnjem času opravili potrebne izpit in postali izprashani gasilci. Se posebno razveseli a je, da se je tudi 8 deklet iz Laboda vključilo v novomeško žensko desetino.

BMC-IMV 1300 je na beograjskem sejmu vzbujal zanimanje vseh obiskovalcev. Prvi taksi avtomobili bodo prišli iz novomeške tovarne že to jesen za ceno manj kot 30.000 dinarjev. — (Foto: S. Dokl)

Izpolnjeno pričakovanje

V Dolenjski galeriji v Novem mestu je odprta razstava ekslibrisov — Razstavljenih je veliko število ekslibrisov iz raznih držav — Pozornost vzbujajo posebno ekslibrisi Božidarja Jakca

26. aprila so v Dolenjski galeriji v Novem mestu odprli razstavo ekslibrisov. Ekslibrisi so listki, ki jih ljudje lepijo v knjige, da z njimi označijo lastništvo. Dela slikarjev, čeprav tako drobna, so prave majhne umetnine. Izdelovalce s podobo, ki jo naroči, pogosto izrazijo ali ono lastnikovo značilnost, včasih tudi življenjsko modrost, dostikrat pa je ekslibris le umetniško dopolnilo knjige in nadomestilo za lastnikov podpis ali pečat.

Razstava v Novem mestu je s pomočjo Dolenjskega muzeja in Studijske knjižnice Mirana Jarcia pripravila Društvo ljubiteljev drobne grafične Ex libris Sloveniae iz Ljubljane. To je že tretja razstava, ki jo je pripravilo društvo v manj kot letu dni. Komaj tri četrti leta je preteklo od njegova ustanovitve, pa so v Skofji Loki, Ljubljani in sedaj v Novem mestu

vzbudili s svojim delom prav veliko zanimanje. Novomeška razstava se od prejšnjih razlikuje. Požlahtili so jo s prispevki iz zbirke ekslibrisov, ki jo hrani Studijska knjižnica Mirana Jarcia. No-

sta in je širšemu krogu obiskovalcev le težko dosegljivo. Razstava v Dolenjski galeriji je odprla prof. Janko Jare, ki je v odsotnosti tov. Pavlovca prebral nekaj misli o tej razstavi ter o ekslibrisih na sploh. Razstave so se udeležili tudi nekateri člani Društva ljubiteljev drobne grafičke, med njimi predsednica Dagmar Novaček iz Kranja. Predsednica je povabila obiskovalce razstave, naj se vključijo v njihovo društvo. (Vse informacije o tem lahko dobite v Dolenjskem muzeju. Dolenjski muzej ima tudi prijavnice za včlanjanje v društvo). Tov. Dagmar Novaček je menila, da bi bilo zelo lepo, ko bi knjižnice naročale ekslibrise ter jih tako še bolj popularizirale. Potem je obiskovalce vodila po razstavi ter tako posredovala Novomeščanom delček svojega znanja o tej zvrsti drobne grafičke. (Tov. Dagmar Novaček ima največjo zbirko ekslibrisov v Jugoslaviji.)

Razstava v Dolenjski galeriji je prav vredna ogleda. Med dragocene ekslibrise sodijo dela akademika Božidarja Jakca, ki je casten član tega društva. Mojster Jakac je narisal celo vrsto ekslibrisov, ki so tesno povezani s slovensko kulturno zgodovino, saj so jih pri njem naročali znani kulturni delavci. V Dolenjskem muzeju pričakujejo, da se bo razstava udeležilo čim več Novomeščanov ter dajo novomeških in okoliških sol. Odprta bo do 20. maja.

P. BRESCAK

DAGMAR NOVÁČEK

Richard Rother (Würzburg 1961): Ex libris za Dagmar Novaček

vomeški prispevek ni majhen, zlasti s stariimi agrajskimi ekslibrisi, razstava zanimalno dopoljuje. Razstava lokalizira, tako da se nam ne zdi samo kot splošen, čeprav sila zanimiv pregled nad deli starih mojstrov, ampak tudi kot nekaj, kar sodi med kulturno blago Novega me-

Radi bi nov kinoprojektor

V Dolenjskih Toplicah se člani kulturno-prosvetnega društva »Maks Henigman« želijo prizadavajo, da bi dobili nov kinoprojektor. Stari je že pred časom odslužil, filmske predstave pa so zaradi slabe aparature pogosto okrnjene. Kulturno-prosvetno društvo je prošlo podjetja na področju Dolenjskih Toplic za pomoč. Prošnji sta se odzvala Gozdno gospodarstvo in Kmetijska zadruga. Na sestanku s člani občinskega sveta ZKPO so pretresali možnosti za nakup novega kinoprojektorja. Upamo, da bodo zavzeti topički kulturno-prosvetni delavci uspeli ter kraju pridobiti kino predstave brez motenj in slabe slik. Za nakup projektorja bo prispeval tudi občinski svet ZKPO. Člani kulturno-prosvetnega društva so na sestanku ugotavljali, da se turistično društvo ter zdravilišče za njihove probleme premožno zanimata.

P. B.

Lep večer žlahtne lirike v Dolenjski galeriji

17. aprila zvečer je bila velika dvorana Dolenjske galerije polna hvaležnih poslušalcev, ki so prišli na recitacije rimskih pesnikov. Davne, a zavolje svoje izvirne lepote misli in čustev vedno žive in dragocene pesmi v prevodih, pa tudi odlomki v izvirniku so navdušili udeležence večera, ki so topo pozdravili prevajalca Božidarja Borka (ta je spregovoril tudi uvodno besedo, potem ko je goste in zbrane meščane pozdravil prof. Jože Mlinarič), dr. Franjo Smerduja in dr. Kajetana Gantarja. Pesmi sta brala Radko Polič in Helena Šober-Zajc, na kitari pa ju je spremjal kitaristka Lucija Žabkarjeva. Okolje galerije, v kateri je bila prejšnjo tedno že odprta razstava slik Antona Dolencu iz Ljubljane, je nudilo večeru rimske lirike pravilen okvir in nas znova potrdilo v prepričanju, da bi bilo takih in podobnih prireditv v tem domu umetnosti lahko še več.

Skoda le, da nične v mestu ne uiskljuje datumov prireditv; hkrati s tem večerom je bilo namreč tudi zanimivo zdravstveno predavanje v Domu kulture, mnogi pa bi radi slišali eno in drugo!

Direktor Dolenjskega muzeja prof. Janko Jare v razgovoru s predsednico Društva ljubiteljev drobne grafične, tov. Dagmar Novaček iz Kranja, ki je na otvoritvi razstave ekslibrisov obiskovalce ljubezni vodila od eksponata do eksponata in jim povedala mnogo zanimivega in novega o tej mali in vendar veliki umetnosti. (Foto: M. Vesel)

Mali kulturni barometer

LETOSNJE KAJUHOVE NAGRADE. Založba Borec pododeljuje vsako leto Kajuhove nagrade za najboljša dela s tematiko narodno-ovsobodilne vojne in delavške gibanje. Letos ni bila pododeljena nobena nagrada za leposlovno delo, pač pa so bile pododeljene tri nagrade za memoarsko literaturo in za manstveno delo. Nagrada so dobili: dr. Metod Mikul za znanstveno delo Slovenska gospodarska dejavnost v luti partizanskih dokumentov, Marcel Žurga in Milka Kovč za knjigo spominov Most ter

25. maja srečanje pevcev v Dobovi

Na zadnjem sestanku predsednikov občinskih zvez kulturnoprosvetnih organizacij v krški, brežiški in severniški občini so se dogovorili, da bo 25. maja v Dobovi pri Brežicah srečanje amaterskih pevskih zborov.

Franc Križnar za knjige spominov Ne vdaj se, fant.

NOVA TOVARNA GRAMOFONSKIH PLOŠČ. Mariborska založba Obzora je odprla v Ljubljani tovarno gramofonskih plošč Helidon. To je prva slovenska tovarna te vrste in sestra v Jugoslaviji.

RAZPRAVA O TRDINOVNIH NAGRADAH. Na svoji 10. seji je svet za prosteto in kulturo pri občinskih skupinah v Novem mestu razpravil tudi o podlejanju Trdinovih nagrad, ki naj bi postale kire delensko priznanje za dosežke na področju umetnosti, znanosti in kulturno-prosvetnega dela. Cepnav se delenske občine strinjajo s tem, da postanejo Trdinove nagrade največje delensko priznanje, pa na drugi strani nekateri ustanavljajo svoje nagrade, tako da je da vse skupaj stati, da med občini ni bilo pravega dogovora.

INTARZIE V MIADINSKI KNJIGI. V knjigarni Miadinske knjige v Novem mestu je novomeški intarzist Ciril Podobešek razstavil tri nove interzije. Med njimi vsebuje pozornost portret poznatega rebarja in podobarja Franceta Vodnika.

Viktor Magyar: MRTVA PRIRODA (1966). Uspeh najnovega slikarja Viktorja Magyara, učitelja s Čateža nad Trebnjem, je na II. srečanju naivnih slikarjev Jugoslavije v Kostanjevici na Krki še posebno viden: izmed njegovih del so za to razstavo izbrali kar tri slike. — Obiščite nadvsc zanimivo razstavo »SVET NAIVNIH«, ki prikazuje v Lamutovem likovnem salonu v Kostanjevici na Krki 103 slike 46 avtorjev iz zbirke Gerharda Lediča iz Zagreba. Razstava bo odprta dva meseca.

V KOSTANJEVICI ZAGOREL FESTIVALSKI OGRENJ

Svet naivnih od Ohrida do Mute

V Lamutovem salonu v Kostanjevici razstavlja 46 naivnih slikarjev — V središču pozornosti ustvarjalci hlebinske šole — Zbirka del naivnih slikarjev zagrebškega novinarja Gerharda Lediča brez primerjave

»Pol čara naivnega slikarstva se skriva v neznanju. To neznanje, ta nespretnost sta ustvarjala naključnosti in neprizakovanosti, ki so likovno zanimive kot slikarstvo otrok,« je med drugim zapisal zagrebški akademik in ustanovitelj hlebinske šole naivnih slikarjev Krsto Hegedušić v katalog, ki sta ga za drugo razstavo naivnih slikarjev v Kostanjevici, od-

Ledičeve darilo Gorjupovi galeriji

Novinar zagrebškega »Vjesnika« u srijedu Gerhard Ledič ima po oceni strokovnjakov največjo zbirko del naivnih slikarjev in kiparjev v Jugoslaviji. Del njegove obsežne zbirke je napolnil razstavne prostore Lamutovega likovnega salona v Kostanjevici na Krki, ko so odpirali razstavo Svet naivnih. Iz svoje bogate zbirke je Gorjupovi galeriji v Kostanjevici na Krki poklonil sest slikarskih del jugoslovenskih naivcev (Dolovski, Feješ, Jančič, Jurak Lacković ter Vučec). Gorjupova galerija je tako pridobila nekaj zanimivih in dragocenih del ter se zanje novinarju Lediču toplo zahvaljuje.

Najboljši spremjevalec na ogled te razstave je bil obiskovalcem že omenjeni katalog; v njem so ljubitelji umetnosti našli prav vse, kar jih zanimajo naivnem slikarstvu, slikarjih in organizatorjih razstave. Tu velja omeniti predvsem, kar je zapisal zbiralec del naivnih umetn-

kov in lastnik vseh 103 slik 46 avtorjev, predstavljenih na tej razstavi, novinar zagrebškega »Vjesnika« u srijedu Gerhard Ledič. »Zdaj, ko je zbirka tu, ko sem prehodil že precej dolgo in naporno pot, je vse pozabljeni sprito zadnje radosti in zadovoljstva, ki je popolno, če ste ga lahko z meno deležni tudi vi (obiskovalci).«

Razstava »Svet naivnih«, ki jo bodo ljubitelji hlebinski kmet in slikar Dragan Gaži. Takoj nato je imel prvak zagrebškega dramskega gledališča Mladen Serment recital iz »Balad Petrice Kerempuhas Miroslava Kralje, bratje Galekušič pa so pod vodstvom Martina Hegedušića izvajali hlebinsko narodno muziko. Razstava »Svet naivnih«, ki je hkrati dvanaesta prireditev Dolenjskega kulturnega festivala, je odprti predsednik občinske skupščine Krško Stane Nunčič.

Najboljši spremjevalec na ogled te razstave je bil obiskovalcem že omenjeni katalog; v njem so ljubitelji umetnosti našli prav vse, kar jih zanimajo naivnem slikarstvu, slikarjih in organizatorjih razstave. Tu velja omeniti predvsem, kar je zapisal zbiralec del naivnih umetn-

Ustanovitelj hlebinske slikarske šole in akademik Krsto Hegedušić, zbiralec del naivnih slikarjev, slutnjući reporter Vjesnika u srijedu Gerhard Ledič, prvak zagrebškega dramskega gledališča Mladen Serment in organizator kostanjevickih kulturnih prireditv Lado Smrekar v pogovoru pred otvoritvijo razstave »Svet naivnih« v Lamutovem salonu v Kostanjevici. (Foto: Mirko Vesel)

Vsak nekaj, pa bi se pomoč poznala

V tednu Rdečega križa od 5. do 11. maja so v črnomaljski občini začeli zbirati podporne člane organizacije. Kdor vsaj enkrat na leto pokloni Kdecemu križu 10 din, postane podporni član. Tako zbrani denar bo v celoti ostal na domačem področju, porabili pa ga bodo za zdravstvenovzgojno dejavnost, letovanje otrok, sosedsko pomoč in pomoč socialno slabim občanom. Razen tega Rdeči križ zbrira tudi rabljena oblačila in obutev, to pa predvsem v mestu. Pri vsaki hiši se najde stara oblačila, ki bi jo močno lahko pogrešali, na dečeli pa bi marsikom prav prisla, zato prostjo Črnomaljčane, na ne odrečeo pomoći.

Lepa prireditev črnomaljskih dijakov

Dijaki črnomaljske gimnazije so se v nedeljo, 5. maja zvečer predstavili Metličnom z zelo kvalitetno prireditvijo »Mladost«, podajo mi kriški. Spored, ki je obsegal belokranjske folklorne pesmi, starejše ljudske pesmi in moderne melodije, je zrežiral ravnatelj glasbene šole Silvo Mihelčič, medtem ko je posamezne točke sporeda kot gost duhovito povezoval Toni Gašperšič.

Pa se to: dijaki so nekaterim vidnejšim predstavnikom družbeno-političnega in kulturnega življenja poslali po dve vstopnici (za predstavnika in ženo), pa so od vseh vabilnih videli le enega samega predstavnika. Prav bi bilo, če bi se drugi vsaj opravili in vrnili vstopnico, po možnosti pa priložili tudi svoj prispevek, da bi tako moralno in gmočno podprtli pripravljajoči belokranjskih dijakov.

Prvi koncert ansambla Pussyke

Prvi beat ansambel v Beli krajini je imel 2. maja svoj prvi celoveterni koncert. Priredili so ga v Semiču, kjer je bilo okoli 100 poslušalcev. Koncert je s primerno spretno besedo vodil gitarist Darko Straž.

Več kot polovica programa so fantje izvedeli brez posebnih napak, včerino, s pravo mero za glasnost. Članji ansambla so učenci inž. Jankovića na glasbeni šoli. Da so lahko organizirali samostojen koncert, so morali premostiti vrsto težav, med katerimi je največja pomankljiva oprema. Pa tudi časi imajo malo, saj so gitaristi, razen tega pa nastopajo še na prireditvi »Mladost«, podajo mi kriški. Fantje priznajo, da jim v šoli res ne gre najbolj, hkrati pa menijo, da jim ne more nihče očitati, da nici ne delajo. Naslednji koncert ansambla Pussyke bo v Metliki.

Za kulturno revijo izbrani nastopajoči

Na občinski kulturni reviji, ki bo v Črnomlju od 20. do 25. maja, bo uprizorjenih 6 dramskih del, 1 mlač. igra, 1 folklorno-glasbena prireditev, dva večera pa bosta posvečena glasbi in petju, kjer bodo sodelovali 4 instrumentalni ansambi in 3 pevski skupini. Predstave bodo popoldne in zvečer. Abonmajske vstopnice za vseh 11 nastopov bodo te dni v prodaji po 20, 15 in 12 din. Točen spod prireditve bomo objavili prihodnjih.

K. W.

Vpijemo po kadrih, a ne znamo obdržati tistih, ki jih imamo

Diploma ni vse, je pa res, da brez šolanih ljudi gospodarstvo ne bo napredovalo — Škodljiv primitivizem je nekaj strokovnjakov že pognal — Zdrava kadrovska politika si počasi utira pot

Socialistična zveza je o kadrovski politiki nazadnje razpravljala leta 1964, pred reformo, tokrat pa so ugotovljali, do kod so v triletnih prizadevanjih prišli. Napredek bi bil lahko večji, če bi iz glav nekaterih dokončno izginil strah pred strokovnjaki.

Gospodarjenje je zmeraj manj odvisno od naključij in trenutnega stanja na trgu, vse bolj pa od dobre organizacije dela, strokovnega proučevanja trga in sodobnega delovnega procesa. Prav zato se ugotovitev pred tremi leti, da brez strokovnjakov ne bo uspehov, šele zdaj kaže v pravi luči.

V treh letih se je število nekvalificiranih v proizvodnji občutno zmanjšalo, izobrazbena struktura zaposlenih je napredovala, še zmeraj pa ni dovolj ljudi z visokošolsko izobrazbo. Najbolj pogrešajo pravnikov in ekonomistov.

Medtem ko je bilo leta 1964 v črnomaljskih občinih 43 ljudi z visoko šolo, jih je bilo leta 1957 že 59, vendar strokovnjakov še manjka, saj bi jih morali imeti po srednjoročnem kadrovskem planu do leta 1970 že 104.

16 strokovnjakov je že odšlo

Razveseljiva je ugotovitev, da je v zadnjih letih naraslo število domačih strokovnih kadrov — teh je še več kot 60 odst. — po drugi strani pa daje občine odšlo 16 univerzitetskih dejstva, da je iz tetno izšolanih ljudi in da nekateri odhod še napovedujejo.

Ugotovili so, da so strokovnjaki odšli največ zaradi slabih delovnih in življenjskih pogojev, zaradi neustreznih delitvenih sistemov v proizvodnji, ki ne nagrajujejo uspehov posameznika, ne nazadnje pa jih je pognalo proč tudi to, ker so se čutili v svojem okolju nezaželeni.

Manj razgledani ljudje v podjetjih so ponekod še vedno »rezervirani« do prispevov, medtem ko domače strokovnjake podcenjujejo. Kadar pride v kolektivih do finančnih težav in ko zmanjkuje za plače, pa taka nerazpoloženja privrejo na dan. Strokovnjak z diplomo v žepu si tedaj prebere delovno mesto in gre tja, kjer so s primitivizmom opravili. Marsikdo, ki je

še služboval v Beli krajini, odsvetuje tudi drugim, da bi se tja javili na razpisana delovna mesta. Leta 1964 so na srednjih, višjih in visokih šolah študentirali 106 mladih ljudi, lani pa je bilo samo še 97 študentov. Ce upoštevamo osip kadrov in preselevanje, potem je število sedanjih študentov odločno premajhno.

V nekaterih kolektivih, posebno manjših (ki jim sicer ne gre slabo!), kažejo do študentiranja pravcat odpor. Njihova izobrazbena struktura je danes še prav taka, kot je bila pred 15 leti.

Nezadovoljivo je tudi izobraževanje na delovnem mestu. Dosti ljudi z neustreznim izobrazbo se zaseda delovna mesta strokovnjakov, ob tem pa si prav nič ne prizadeva, da dokopati se do znanja. Tudi opravljanje strokovnih izpitov zamira, razen

tam, kjer jih izrecno zahtevajo.

Ne več starih napak!

Na občinski konferenci SZDL so se odločno zavzele za to, da bi odnos do Kadrovskih politike in stipendiranja izboljšal. Predlagali so tudi, naj bi podjetja kot osnovo vsemu temu vpeljala močne kadrovskie službe. To delo še marsikje podcenjujejo ali pa ga sploh ni. Ce pa že kadrovnika kje imajo, običajno nima prave besede. Nič čudnega tedaj, so dejali, da je spriči takih razmer tudi letosnjeca reelekcija pogorela.

RIA BACER

Redna pomoč nezaposlenim

Občinski sindikalni svet v Črnomlju je letos izplačal 5114 din redne pomoči nezaposlenim. Pomagali so predvsem brezposelnim delavcem iz blivšega podjetja LIC ter nekaterim drugim, ki so izpolnjevali pogoje pravilnika o delitvi sredstev iz sklada za nezaposlene.

Dragatuščani so v svoji sredi toplo pozdravili pisatelja Franceta Bevka. Tokrat se v vasi ni utegnil dle zadržati, ker so ga čakali pionirji na Vinici, obljubil pa je, da bo pionirje spet obiskal ob koncu šolskega leta. (Foto: R. Bačer)

V Dragatušu letos manj besed, pa več dejanj

Lep krajevni praznik s proslavo in veselico — V gosteh so imeli tudi pisatelja Franceta Bevka, ki je solarjem razdelil 74 župančicevih bralnih znack

V nedeljo, 5. maja, so v Dragatušu spet praznovali krajevni praznik. Dopoldne ob 9.30 je bila v dvorani zadržnega doma prva lepa proslava. Po krajišem govoru predsednika krajevne organizacije ZZB Poldela Bevca je bil kulturni program. Na stopila sta že znana in dobro uvežbana folklorna skupina učencev osnovne šole ter šolski pevski zbor pod vodstvom učiteljice Mare Brodaric, slišali smo nekaj recital.

cij, nato pa se je prvič predstavil vaški moški pevski zbor, ki ga vodi Evgen Čestnik.

Po programu, kateremu so v nabitu polni dvorani vabičan prisostvovali tudi pisatelj France Bevk in predstavniki občine ter organizacij, so solarjem na svečan način podelili 74 župančicevih bralnih znack. Veselje je bilo tem večje, ker je pisatelj Bevk vsakemu začakrju posebej čestital.

Vaščani so imeli popoldne se gasilsko veselico na prostem. V pogovorih ob kožarju vina pa je marsikdo povadel, da so z letosnjim krajevnim praznikom zelo zadovoljni. Bilo je sicer manj govorov, pa vedno narejenega. Začeli so graditi težko pričakovano asfaltno cesto do Vinice, nekaj dni pred praznikom pa so v vasi dokončali tudi preureditvena dela v zadržnih hlevih.

Dragatuš: pošta in cesta v ospredju

Ko je pošta jeseni uvelia poštni predal v Dragovanji vasi za dostavo pošiljk v zaselek Fink, so ljudje močno negovali. Pred kratkim pa so se na razsirjeni seji krajevnega odbora SZDL s predstavniki pošte v prizadetih vasi o tem pogovorili. Sklenili so, da bo dragatuška pošta odsetje dostavljala pošiljke in dvakrat na teden v vasi Črešnjevec in Knežina (odsetje je bila dostava trikrat na teden), zato po bo poštarni dvakrat tedensko prihajal tudi v Fink.

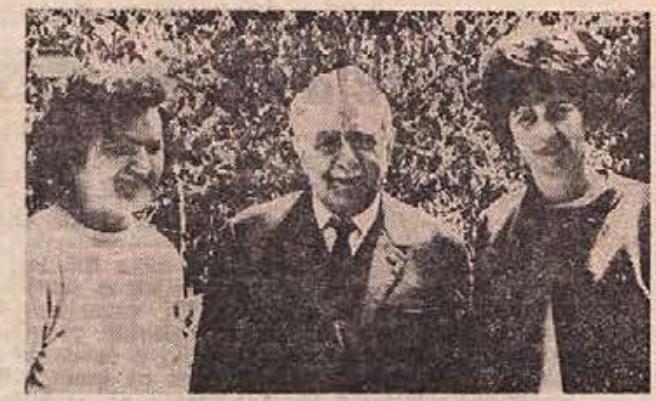
Na istem sestanku so še predlagali, da bi astaltirali cesto skozi vas do sole in zadržnih hlevov, obenem pa bi astaltirali še šolsko igrišče, ki so ga naredili otroci sumi. Krajevna skupnost bo poskrbel za predračun del in organizacijo pristojnega dela občanov, za pomoč pa bodo prosili tudi zadružno, ki cesto uporabijo. Menili so, da ne gre zamuditi priloznosti, ki se ponuja ob gradnji ceste do Vinice, ko bo astalterska skupina takó delata na drugem koncu vasi.

V Starem trgu »Upanje na kredit«

Medtem ko so v vsaki večji vasi na črnomaljskem območju spravili skupaj kako prireditve, s katero so se prijavili na tekmovanje za Zupančičeve nagrade, pa so zadržni razniki težav v Starem trgu odlašali. Pred kratkim pa je tamkajšnje prosvetno društvo v režiji prof. Marka Kobeta le postavilo na oder »Upanje na kredit«. Igra je uspešna, vprašanje pa je, ce bo prišla v poštev za tekmovanje, ker so rok za prijavo zamudili.

Velika izbiro novih vzorcev za pomladne in letne oblike, konfekcije, pletenin, postejnine, perila in preprog pri

»Deleteksfil« ČRНОМЕЛЈ

ČRНОМАЛJSKI DROBIR

besed bo na prireditvi zanesljivo poskrbel humorist Toni.

■ VOJINSKA CESTA je zadnje čas dolje oskrbovana, kot je bila pred leti, vendar pa so po grebli, oblečeni v čimrino, v hiperbeli, ce jih sreča avtomobil. Pravato si krajevna skupnost prizadeva zbrati sredstva, da bi cesto postopoma prevezli s protipravno plasto.

■ SEMISKI OKTET in harmonikarski kvartet sta 4. maja nastopila v Črnomlju, kjer ju je publiko zelo hvalejno sprejela. Dan kasneje pa so z uspehom govorili tudi v Strelijevcu.

■ V SOBOTO, 11. maja prireditvi osnovna šola v Črnomlju jasen koncert, na katerem bodo sodelovali tudi harmonikarski kvartet in solisti-pevci. Prireditve zasluži vso pozornost, upamo, da bo dobro obiskana.

■ TRADICIJALNO JURJEVNIKE JE PRED DURMI, zato se

5 komisij pripravljalem odboru z veliko vnočno pripravljal na največjo turistično prireditvijo. Letos bo tudi Gostinsko podjetje izkoristilo vse možnosti, da bi se gostje kar najbolje počuti.

NOVICE
črnomaljske komune

Za dan vstaje bo odkrit spomenik Maroku

Predzadnjega aprila je na prvi seji novo, 9-člansko vodstvo ZZB Sevnica imenovalo iniciativni odbor za letosnjico proslavo dneva borca 4. julija. Ob spomeniku v Sevnici bo za ta praznik odkrit dopsrsni spomenik narodnega heroja Alojza Kolmana - Maroka, sevniškega rojaka. Na sestanku so določili tudi količino denarja za letosnjico proslave, ki bodo v občinskih in krajevnih merilih, 30. junija bodo sodelovali na srečanju nekdanjih borcev Kozjanskega odreda v Brestanci ter na zborovanju posavskih in obsočelskih preselejencev. Čeravno je sevniška skupščina zmanjšala občinsko pomoč, se organizacija ne bo odpovedala osnovni dejavnosti. Na četrtekovi seji so bile imenovane tudi komisije ZZB.

K. Z.

Pred bližnjo krvodajalsko akcijo v Sevnici

6. maja je bil v Sevnici posvet s predstavniki delovnih organizacij o pomoči pri letosnji krvodajalski akciji, ki bo sredi maja. Organizator akcije Rdeči križ je predprisan, da bodo imela vodstva posluh za potrebe krvodajalstva in dale darovalcem prost in plačan delovni dan. Tako so naredili v sosednjih občinah Trbovljah, Zagorju in Hrastniku, zato uspeh ni izostal.

S. SK.

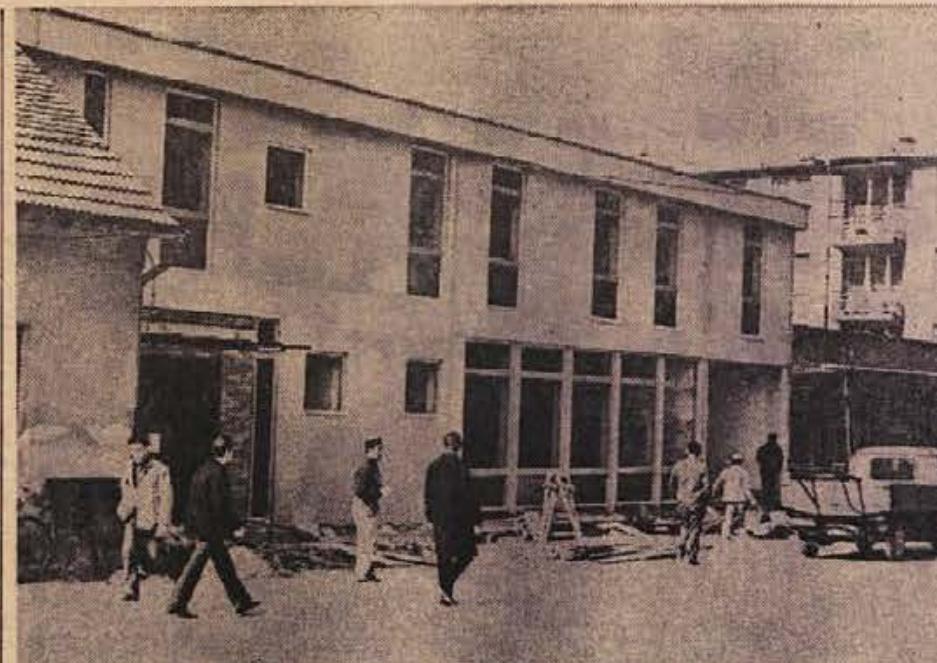
25.000 dinarjev republiške pomoči za Lutrovo klet

Ceprav je sprva kazalo, da ne bo letos nobene republiške pomoči za nadaljevanje obnovitvenih del v že sloviti Lutrov kleti, je bila končno vendarje doleta pomoč 25 tisoč N dinarjev. Ker je tudi občina namenila za klet 32.600 dinarjev, se bo s tem denarjem že dalo nekaj na rediti. V kleti je treba položiti pod, dokončati zračne kanale in oporne zidove, še naprej restavrirati freske ter prekriti streho nad kletjo. Prejšnji teden so obiskali Slivnico zastopniki Zavoda za spomeniško varstvo, med njimi tudi dr. Komelj, ter skupaj z zastopniki občine in turističnega društva sestavili načrt za obnovo.

Boštanj: popravljen gasilski dom

Te dni je bila končana obnova boštanjskega gasilskega doma. Zgradba je dobila nov omot, precej nove cementne opeke, vodo kanalizacijo in je postala primerna shramba za gasilsko orodje. Za praznik dela so gasilci organizirali prireditve, ki je tudi vrgla nekaj denarja za plačilo teh stroškov.

SEVNIŠKI PAPERKI

Sredi maja bo trboveljsko gradbeno podjetje v Sevnici dogradilo novi trakt kolodvorske restavracije, ki bo lahko sprejemala tudi mnogo bolj zahtevne goste. Pivnico bo Mizarska zadruga opremila v angleškem kmetskem slogu, prenočišča pa bodo sodobno opremljena. Na sliki je novi del stavbe ob zadnjih zidarskih delih.

(Foto: Legan)

Dohodke, izdatke in programe šol naj ocenijo republiški izvedenci

Tako je 29. aprila sklenila sevniška občinska skupščina, ko je obravnavala vprašanje republiškega poslanca Jožeta Bogoviča

Pismeno vprašanje poslanca Jožeta Bogoviča: kaj je naredila občinska skupščina, da bi zagotovila denar za redno osnovnošolsko dejavnost, je bilo na zadnji seji skupščine povod za ponovno razpravo o težavnih razmerah v sevniških občinih.

Poslanec je v vprašanju poddaril, da je republiški pravosudno-kulturni zbor sprejel predlog republiške izobraževalne skupnosti, ki je predlagala, da občinam, ki ne bodo 40 odst. dohodkov proračuna namenile za šolstvo, zmanjšajo republiško pomoč za 30 odst.

Občinska skupščina je menila, da tak sklep za sevniško

Odborniki o ultimatu gasilcev

O ultimatu sevniških gasilcev, ki so zahtevali, naj se v treh mesecih iz njihovega doma umakne dispanzer za žene in otroke, je predzadnjega aprila razpravljala tudi sevniška občinska skupščina. Ugotovljeno je bilo, da v kraju ni primernih prostorov, kamor bi preseili ali dispanzer, in bo treba počakati na gradnjo novega zdravstvenega doma. O tem je bilo že veliko besed in pisarjev, ker tudi sedanja splošna in zobna ambulanta nista na primernem kraju. Da denarja ni, ljudi ne zadovoljuje, zato se bo treba o tem pogovoriti tudi s predstavniki zdravstvenega doma Celje in komunalnega zavoda za zdravstveno zaščito.

Nič več navadnih garaž

Gradnja navadnih garaž vzame preveč prostora, zato v središču Sevnice takih gradenj ne bi več dovoljevali. Tako je sklenil svet za urbanizem, stanovanjske in komunalne zadeve prejšnji teden. Predlagano je bilo, nad bi v prihodnje gradili le garaže v treh etažah, kje naj bi stale, pa bo odločila posebna komisija. Morala bo upoštevati, da je potrebno v središču kraja med hišami ohraniti kar največ zelenja.

Ukrep mlajših nas je razčalostil

Tov. uredbnik!

Več članov planinskega društva LISCA, ki se je udeležilo občnega zebra v nedeljo, 21. aprila, bi rado jano povedalo pripombe k sklepom občnega zebra.

Naši javnosti je bilo že znano, da je nameralava konfekcija Lisca včas postojanko v najem, kar se je na tem občnem zboru tudi zgodilo. Zelo nas je razčalostilo to, da dajejo mlajši planinci v najem nekaj, kar so starejši zgradili z velikim trudom. Morali bi se potruditi in ohraniti postojanko, da ne bi bil tako okrenjen ponos planincev in planinskega društva.

Cudno se nam zdi, zakaj je društvo nekdaj, ko se na Lisco ni dalo prijeti z avtomobili, vedno dobro uspevalo, zdaj pa je postojanka nenadoma postala nedonosna. Planinci in ljubitelji narave si tega ne znamo razložiti.

TONE PIVC, upokojeni strojevodja iz Loke pri Zidanem mostu

Ker smo že v petem mesecu, stanje pa je nejasno in precej kritično, so odborniki sklenili, naj proračunske dokumente in izdatke ter programe osnovnih šol pregledajo strokovnjaki republiške izobraževalne skupnosti in republiške sekretarijate za finančne. O tem bo poročano na prihodnji seji skupščine.

Po mnenju več odbornikov in predsedstva občinske skupščine je na dlanu, da občinskega gospodarstva ne bo mogoče dodatno obremenjevati, saj prispevki 2,40 odst. od brutto osebnih dohodkov za plačevanje amuitet ni majhen.

lki žena — ekonomist, ki se je uveljavila v znaniji trgovini. Tereziji Kovačič želimo, da bi v krogu domačih še večkrat priznava svoj rojstni dan.

L. MOCAN

Rok je dolg tri leta

Predlog občinam, naj prispevajo za gradnjo deavnice sevniške vajenske lesne šole

Odkar so se začele razprave o reorganizaciji tovrstnega solstva v Sloveniji, je prihodnost sevniške vajenske šole za lesno stroko še vedno neznana.

Prvotno so republiški organi predlagali, naj bi v Sloveniji imeli samo tri take šole: v Mariboru, Škofji Loki in v Novi Gorici, kasneje pa je bilo dodano, da bo lahko obstajala tudi sevniška šola, če bo v treh letih zgradila delavnico in si preskrbela dovolj učnega osebja.

Za vsa leta je ugotovljeno velikoumožno zanimanje za vpis na sevniško šolo, ki je mnogim

edina možnost za pridobitev poklica. Za prihodnje Šolsko leto pričakujejo celo 150 učencev, ki so povečani iz občin nekdanjega celjskega in novomeškega okraja.

Delavnica bi skupaj z opremo stala približno 150.000 dinarjev (novih), to pa pomeni, da bi bilo potrebno na enega učenca vložiti 1000 din. V petek, 19. aprila, so postali iz Sevnice predlog vsem občinam, ki imajo v tej šoli svoje učence, naj posodijo ali darujejo te denar glede na število učencev, da bo delavnica pravčasno zgrajena in šola verificirana.

85 let

Terezije Kovačič

Počna zivljenjske vedrine je v Tržiču 16. aprila praznovala 85-letnico rojstva Terezije Kovačič roj. Mevželj, najstarejša in edina še živeča hči Blaža Mevžlja iz Mokrologa.

Rojena je bila v Poju pri Tržiču in je že v zgodnjem detinstvu izgubila mater. Komaj je končala osnovno šolo, že je morala voditi gostilno svojega očeta. Ko se je pred 60 leti v Tržiču poročila, je odšla z možem v Gorico, kjer sta vodila kantino v eni izmed tamkajšnjih vojašnic. V prvi svetovni vojni sta se kot begunci vrnila v Tržiče in se znowa lotila gostinstva.

Druga svetovna vojna ju je hudo prizadela: avgusta 1942 so Italijani ustrelili njunega sina Rafaja, Nemci pa požgali njun dom. Po vojni sta si postavila nov dom. Terezijina trdnja volja do življenja pa ni popustila niti potem, ko ji je umrl mož.

Klub starosti je Terezija še vedno živahn, rada prebira knjige in časnike, prav neverjetno pa je njen spomin, saj še vedno zna poznati, ki se jih je učila v osnovni

šoli — ekonomist, ki se je uveljavila v znaniji trgovini.

Tereziji Kovačič želimo, da bi v krogu domačih še večkrat priznava svoj rojstni dan.

L. MOCAN

Spomini umirajo hkrati z ljudmi

Mnogi dogodki iz NOB še živijo v ljudeh, niso pa nikjer zapisani

V sevniški občini živi okoli 1250 članov ZZB. — Med njimi je 3500 žensk, ki so sodelovalo v vstaji. Nekdanji borci delujejo v desetih krajevnih organizacijah. Ze sedaj je cutiti pomanjkanje zapisanega gradiva o NOB v občini.

Znano je, da se je narodnoosvobodilni boj v sevniškem delu Spod. Posavja razplamet s prihodom Štirinajste divizije na Stajersko. Toda že predtem je bilo nekaj organiziranih partizanskih akcij, ki so pokazale, da domoljubi iz krajev ob Savi ne držijo rok križem. Rešitev petih na smrt obsojenih članov

Osvobodilne fronte v Sevnici, napad na nemško policijsko postajo na Bučki, to sta bili dve najbolj pomembni akciji, ki sta ju vodila Du-

šan Kveder in Miha Marinčko.

Skoraj vse leto 1944 je med vasema Zgornje Brezovo in Blanco, čez Savo, med Impoljico in Studencem, čez Male in Velike Hubajnice skozi vasi Atresk, Spod. in Zgor. Dole tekla vojaška pot s Kozjanskim na Dolensko in v Belo krajino. Po tej poti je bilo prenesenega in prepeljane veliko orožja.

Ceprav živi še precej borcev in aktivistov, ki so skrbeli za to zvezdo, do sedaj se nihče ni napisal spominov, ki bi očuvali te dogodke pred pozabijo. Prav tako je bilo do slej na delu predvojnih komunistov v Spod. Posavju bore malo napisanega. Potreben bi bil dogovor, da bi te stvari čimprej izredili tako, kot zasluži naša ljudska revolucija.

K. ZORKO

Je bilo zanj vse dobro?

Vinko Košmrlj, delavec Slovenske vodne skupnosti iz Novega mesta, se je 3. maja zglasil na občini zaradi neobičajne zadeve. Sanitaremu in tržnemu inšpektorju se je prišel pritožiti nad postavljanjem bjeja na sevniški železniški postaji. Tega dne je namreč v tem bjeju kupil koncertno sardin, ki je bila na površini zarjavila, datum je dokazoval, da je star a mesec dni manj kot tri leta. Ko jo je hotel vzeti s seboj, da bi jo pokazal inšpektorju, mu je prodajalka ni hotela vrnila, češ naj si kupuje drugje, če ni s tem zadovoljen. Ker je prizadet delavec zaradi teh poti in sitnosti zgubil polovico delovnega dne, je sklenil zahtevati povračilo.

Občni zbor upokojencev bo 12. maja

Vodstvo sevniškega društva upokojencev, ki šteje čez 700 članov, je pred kratkim sklenilo, da bo letosnjki občni zbor društva v nedeljo, 12. maja. Do tega časa naj bi članji poravnali članarino, da bi se na zboru lahko več kot o organizacijskih zadevah pogovarjali o načrtih društva. Prejšnje leto je društvo priredilo precej izletov, med drugim so za novo leto obdarili 90 članov.

